

ΣΧΟΛΕΙΟ ΔΕΥΤΕΡΗΣ ΕΥΚΑΙΡΙΑΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΙΣΜΩΝ



Συγγραφείς της ερευνητικής εργασίας

Ομάδα Α

ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑ

ΛΟΥΒΡΟΣ ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

Ομάδα Β

ΚΟΤΕΛΟ ΚΑΤΕΡΙΝΑ

ΠΡΟΒΑΤΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ

Ομάδα Γ

ΚΟΥΣΟΥΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

ΜΗΝΑΣ ΣΠΥΡΟΣ

ΠΑΝΤΑΖΗΣ ΟΔΥΣΣΕΑΣ

ΧΥΤΗΡΗΣ ΝΙΚΟΣ

Επόπτες καθηγητές

Σοφία Λουκά

Χρήστος Παρίντας

Περιεχόμενα

Περιεχόμενα

Συγγραφείς της ερευνητικής εργασίας	1
Περιεχόμενα	2
1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ	4
Α) ΣΤΟΧΟΙ ΤΗΣ ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ	4
Β) ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ	4
2. ΚΥΡΙΟ ΜΕΡΟΣ.....	5
Α. Ουρανός και Ηλιακό Σύστημα (Εργασία α' ομάδας)	5
Ηλιακό Σύστημα	5
ΠΛΑΝΗΤΕΣ	7
ΕΡΜΗΣ	7
ΑΦΡΟΔΙΤΗ	7
Γη	8
Άρης.....	8
Δίας.....	9
Κρόνος	9
Ουρανός	10
Ποσειδώνας.....	10
Β) ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΙΣΜΩΝ (ΟΜΑΔΑ Β)	11
Γένεση της αστρονομίας	11
Αστερισμοί και τα ονόματά τους όπως τα φαντάστηκαν οι Αιγύπτιοι.....	13
Αστερισμοί και τα ονόματά τους όπως τα φαντάστηκαν οι Άραβες.....	14
Αστερισμοί και τα ονόματά τους όπως τα φαντάστηκαν οι Κινέζοι.....	15
Πως συνδέονταν όμως τα ελληνικά ονόματα των αστερισμών με πρόσωπα, ζώα ή και πράγματα της μυθολογίας;.....	22
Γ) Μύθοι για τους αστερισμούς (Γ ΟΜΑΔΑ)	31
αστερισμός της Μεγάλης και Μικρής Άρκτου	32
αστερισμός του Λέοντος	33
αστερισμός του Κηφέα.....	34
Κασσιόπη	35
Δράκων	39
Πήγασος	40

αστερισμός του Βόρειου Στεφάνου	42
αστερισμός της Ύδρας και του Καρκίνου	43
αστερισμός των Πλειάδων	45
αστερισμοί του Ωρίωνα και του Σκορπιού	46
Υδροχόος	48
Ιχθείς.....	49
Αστερισμός των Διδύμων.....	50
Αστερισμός της Παρθένου	51
Αστερισμός του Ζυγού	52
Αστερισμοί της Λύρας και του κύκνου.....	52
Αστερισμός του Αετού.....	54
Αστερισμός του Βώτη.....	55
3. ΤΙ ΑΠΟΚΟΜΙΣΑΜΕ ΑΠΟ ΑΥΤΗΝ ΤΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑ.....	56
4. ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ	59

1.ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Α) ΣΤΟΧΟΙ ΤΗΣ ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Από την αρχαιότητα έως τις μέρες μας, η εικόνα του έναστρου ουρανού αποτελεί συνεχή πηγή θαυμασμού και ρομαντισμού. Μια και μόνη ματιά στον νυχτερινό ουρανό σε γεμίζει με μυστήριο και απορίες. Αυτό το μυστήριο ώθησε και όλους εμάς να πραγματοποιήσουμε αυτή την ερευνητική εργασία.

Μέσα από αυτήν θα προσπαθήσουμε να λύσουμε κάποιες από τις απορίες, που μας έχουν δημιουργηθεί κατά καιρούς και συγχρόνως να δούμε ποιοί μύθοι και ποιες ιστορίες γεννήθηκαν στο μυαλό των ανθρώπων, προσπαθώντας να εξηγήσουν το μυστήριο του σκοτεινού θόλου που περιβάλλει τη νύχτα, τη γη μας.

Β) ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ

Στα πλαίσια της ερευνητικής μας εργασίας με τίτλο «Μυθολογία των αστερισμών» προβληματιστήκαμε και αναζητήσαμε πληροφορίες σχετικά με τους αστερισμούς. Με την καθοδήγηση της κυρίας Λουκά και του κυρίου Παρίντα, είχαμε τη δυνατότητα να εργαστούμε ομαδικά και με την κατάλληλη οργάνωση, για ένα επιθυμητό αποτέλεσμα.

Αρχικά χωριστήκαμε σε ομάδες. Μετά το πρώτο που κάναμε ήταν να μαζέψουμε τις απορίες μας και να φτιάξουμε ένα ερωτηματολόγιο πάνω στο οποίο θα βασιζόμασταν για να φτιάξουμε την εργασία. Θέσαμε η κάθε ομάδα τις απορίες και τα ερωτήματα που μας δημιουργήθηκαν πάνω στο συγκεκριμένο θέμα. Στη συνέχεια προσπαθήσαμε να βρούμε τις απαντήσεις μέσα από το παγκόσμιο ιστό. Κάθε ερώτημα που μας δημιουργούνταν το σημειώναμε. Έπειτα, αποφασίσαμε όλοι μαζί με ποιο από αυτά θα ασχοληθούμε έτσι ώστε να μην ξεφύγουμε από το αντικείμενό μας. Τα ερωτήματα με τις απαντήσεις που βρήκαμε τις παραθέτουμε στη συνέχεια της εργασίας μας.

2. ΚΥΡΙΟ ΜΕΡΟΣ

A. Ουρανός και Ηλιακό Σύστημα (Εργασία α' ομάδας)

Ηλιακό Σύστημα

Σήμερα οι άνθρωποι σπάνια βρίσκονται κάτω από σκοτεινό νυκτερινό ουρανό. Μερικοί δεν γνωρίζουν καν ότι υπάρχει ουρανός με την ευδιάκριτη ζώνη του γαλαξία μας και τα χιλιάδες αστέρια ορατά με γυμνό μάτι. Αυτό συμβαίνει επειδή οι μεγάλες πόλεις φωτοβολούν με τεχνητό φως όλο και περισσότερο τον ουράνιο θόλο. Το φυσικό προνόμιο της παρατήρησης του σκοτεινού νυκτερινού ουρανού, που όλοι οι άνθρωποι είχαν στο παρελθόν, σήμερα είναι προνόμιο των λίγων όπως αυτών που ζουν στην ύπαιθρο αλλά και συγκεκριμένων ομάδων ανθρώπων (όπως είναι: οι πρόσκοποι, οι ορειβάτες, οι περιηγητές, οι ναυτικοί κ.τ.λ.), δηλαδή αυτών που ταξιδεύουν μακριά από τις φωταγωγημένες πόλεις.

Οι άνθρωποι πριν πολλά χρόνια διέκριναν κάποια σχήματα στον ουρανό που αποτελούνταν από λαμπρά αστέρια. Σε αυτά τα τυχαία σχήματα δύο διαστάσεων έδωσαν ονόματα ανάλογα με την ομοιότητα που είχαν με γνωστά σε αυτούς αντικείμενα ζώα ή πρόσωπα. Εκτός από αστερισμούς είναι ορατοί με το μάτι και κάποιοι από τους πλανήτες του ηλιακού μας συστήματος.

Τι είναι όμως το ηλιακό μας σύστημα, από τι αποτελείται;

Από ένα σκοτεινό νεφέλωμα, πριν από δισεκατομμύρια χρόνια, γεννήθηκε ο Ήλιος. Μετά οι πλανήτες.

Αποτελείται:

1) από τον Ήλιο, που είναι ένα κοινό αστέρι, όμοια του οποίου υπάρχουν δισεκατομμύρια σε κάθε γαλαξία

2) από 8 βασικούς πλανήτες, μεταξύ των οποίων και η Γη μας

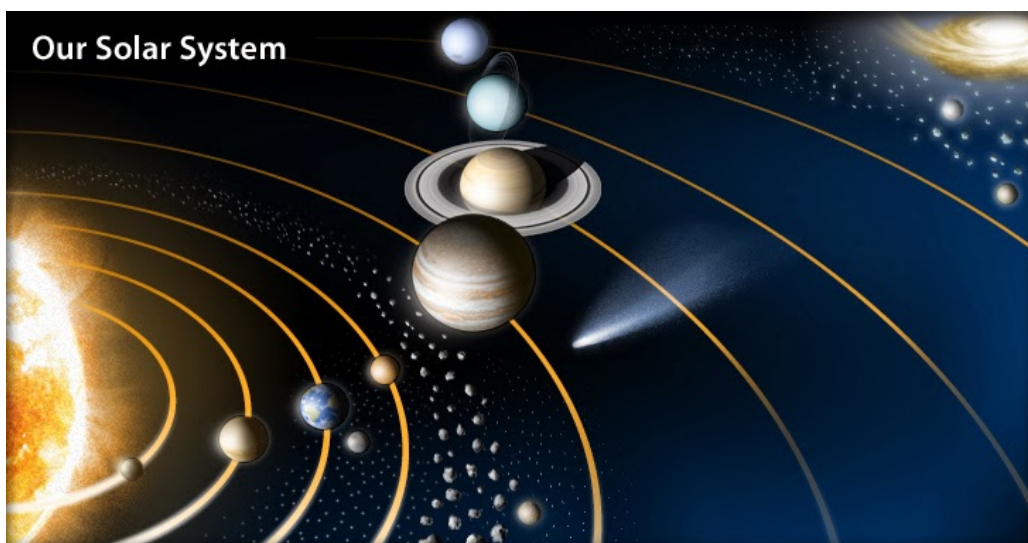
3) από χιλιάδες μικρότερα σώματα (δορυφόροι πλανητών, αστεροειδείς και κομήτες). Ο Ήλιος αποτελεί το 99.9% της μάζας του Ηλιακού μας συστήματος. Υπήρχε κι ένας ένατος πλανήτης, που από το 2006 δεν είναι πλέον πλανήτης. Οι επιστήμονες τον κατέταξαν στους πλανήτες νάνους και είναι ο Πλούτωνας.

Υπάρχουν δύο βασικά είδη πλανητών, οι μικροί, πυκνοί και βραχώδεις πλανήτες (Ερμής, Αφροδίτη, Γη, Άρης) και οι γιγάντιοι, χαμηλής πυκνότητας πλανήτες (Δίας, Κρόνος, Ουρανός και Ποσειδώνας).

Τον Ερμή, την Αφροδίτη, τον Άρη, τον Δία και τον Κρόνο τους γνώριζαν οι αρχαίοι μας πρόγονοι, γιατί φαίνονται και με γυμνά μάτια. Τους υπόλοιπους, δηλαδή τον Ουρανό, τον Ποσειδώνα και τον Πλούτωνα τους ανακαλύψαμε αφού εφηύραμε το τηλεσκόπιο.

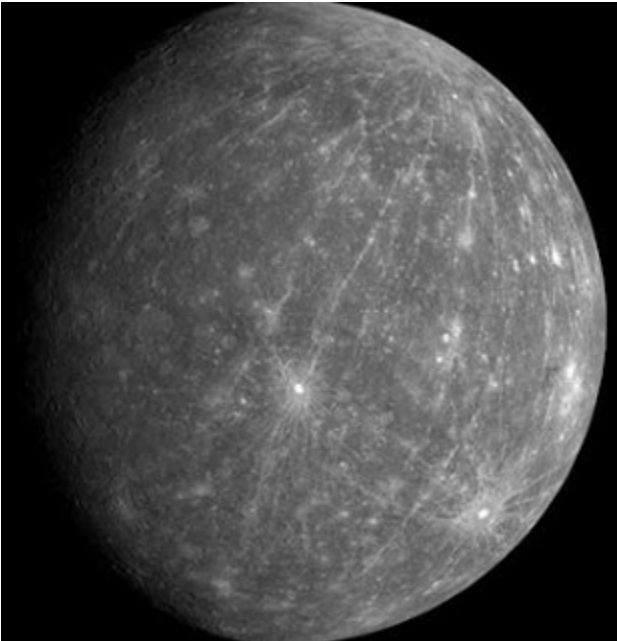
Στο ηλιακό μας σύστημα εκτός από τους πλανήτες υπάρχουν και άλλα σώματα. Ανάμεσα στον Άρη και τον Δία υπάρχει η Ζώνη των Αστεροειδών, μια περιοχή όπου κινούνται αστεροειδείς σε διάφορα μεγέθη. Ο μεγαλύτερος από αυτούς η Δήμητρα, ανακηρύχτηκε πλανήτης νάνος, όπως και ο Πλούτωνα. Πιο μακριά από τον Ποσειδώνα υπάρχει και μια δεύτερη Ζώνη Αστεροειδών που είναι γνωστή ως Ζώνη του Κιϋπερ. Σ' αυτήν ανήκει και ο Πλούτωνας..

Στην εικόνα παρακάτω διακρίνονται οι εσωτερικοί πλανήτες, η Ζώνη Αστεροειδών, οι εξωτερικοί πλανήτες και η ζώνη του Κιϋπερ. Φαίνεται κι ένας κομήτης, που πλησιάζει τον Δία. Οι κομήτες συνήθως είναι επισκέπτες από μια ακόμα πιο μακρινή ζώνη, τη ζώνη του Όορτ.



ΠΛΑΝΗΤΕΣ

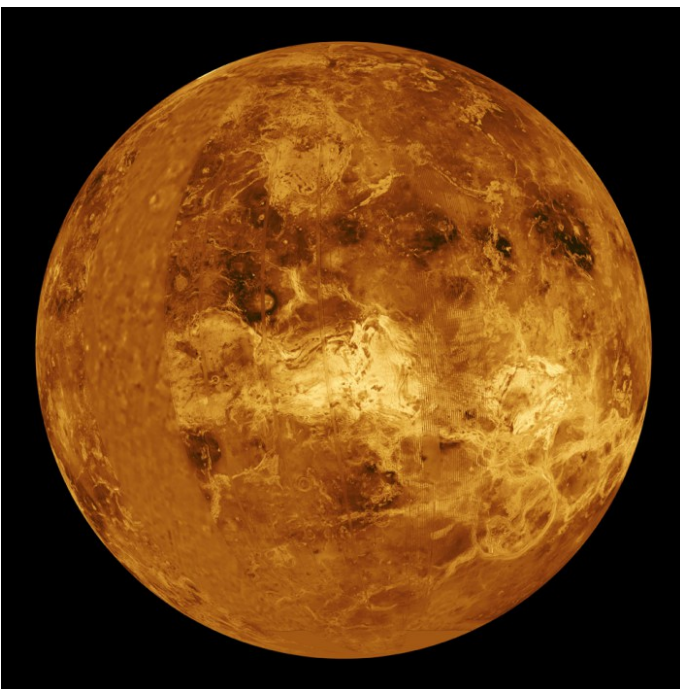
ΕΡΜΗΣ



Τα σκοτεινά σημεία σε όλο τον πλανήτη είναι από πτώσεις μετεωριτών και το μεγάλο φωτισμένο τμήμα ακριβώς στο κέντρο είναι το *Onia Regio*, μια τεράστια οροσειρά. Ο Έρμης είναι ένας από τους εσωτερικούς πλανήτες. Δηλαδή, αυτούς που είναι πιο κοντά στον ήλιο, από ότι η Γη. Μικρός και ευέλικτος κινείται πολύ γρήγορα γι' αυτό άλλωστε και πήρε το όνομα του ταχύτατου αγγελιοφόρου των

Ολυμπίων Θεών των αρχαίων Ελλήνων. Είναι ο δεύτερος πιο μικρός Πλανήτης και ο πιο κοντινός στον ήλιο.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ



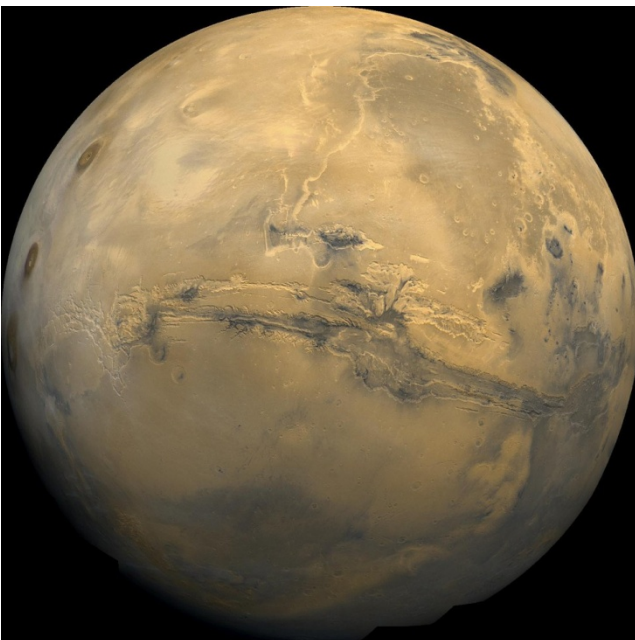
Η Αφροδίτη είναι ο πιο κοντινός πλανήτης στη γη, καθώς και ο πρώτος που παρατηρήθηκε με διαστημικές αποστολές στον νυχτερινό ουρανό. Παρουσιάζεται λαμπρότερη από οποιοδήποτε άλλο αντικείμενο, μετά το φεγγάρι. Μάλλον γι' αυτό πήρε το όνομα της θεάς της ομορφιάς, δηλαδή της Αφροδίτης.

Γη



Αυτός ο πλανήτης δεν χρειάζεται ιδιαίτερες συστάσεις. Η γη ένας σχετικά μικρός πλανήτης του ηλιακού μας Συστήματος και είναι όπως ξέρουμε μέχρι τώρα ο μόνος Πλανήτης στον οποίο έχει αναπτυχθεί ζωή.

Άρης



Γνωστός και ως κόκκινος πλανήτης. Η φαντασία του ανθρώπου ήθελε παλιά να κατοικείται, αλλά πρόσφατες αποστολές έδειξαν ότι δεν υπάρχει ίχνος ζωής στον πλανήτη. Να σημειώσουμε ότι πάνω του προσγειώθηκε γήινο σκάφος.

Η βαθιά "ουλή" στο μέσον είναι το Valles Marineris, ένα τεράστιο φαράγγι κατά μήκος του ισημερινού του πλανήτη, που είναι από τα μεγαλύτερα στο ηλιακό μας σύστημα.

Δίας

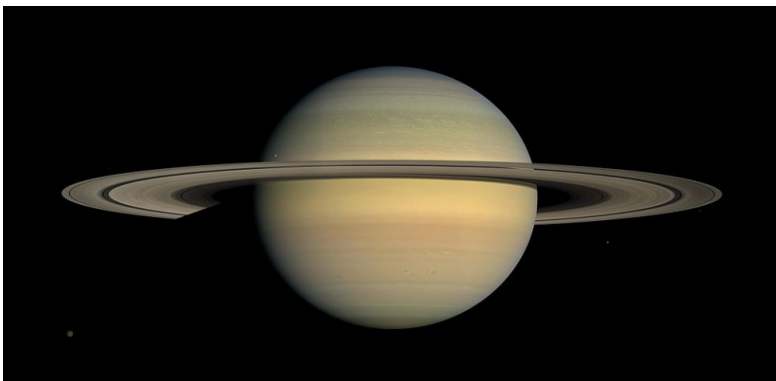


Ο μεγαλύτερος πλανήτης του ηλιακού μας συστήματος. Η μάζα του είναι δύομιση φορές μεγαλύτερη από ότι η μάζα όλων των άλλων πλανητών μαζί.

Σημαντικό του χαρακτηριστικό είναι η μεγάλη Κόκκινη κηλίδα που υπάρχει στην ατμόσφαιρα του. Εκεί λένε ότι επικρατεί μια μεγάλη καταιγίδα η οποία μάλιστα εδών και 300 χρόνια. Είναι ένας τεράστιος αντικυκλώνας.

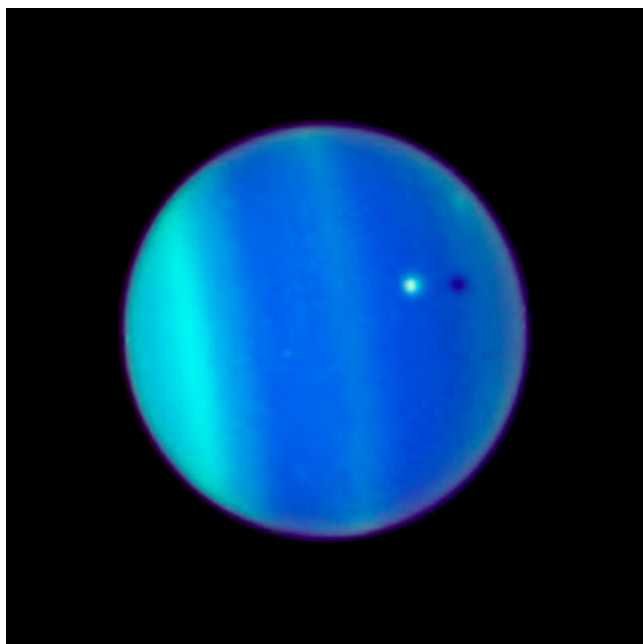
Η κόκκινη κηλίδα του είναι 3 φορές μεγαλύτερη από τη γη.

Κρόνος



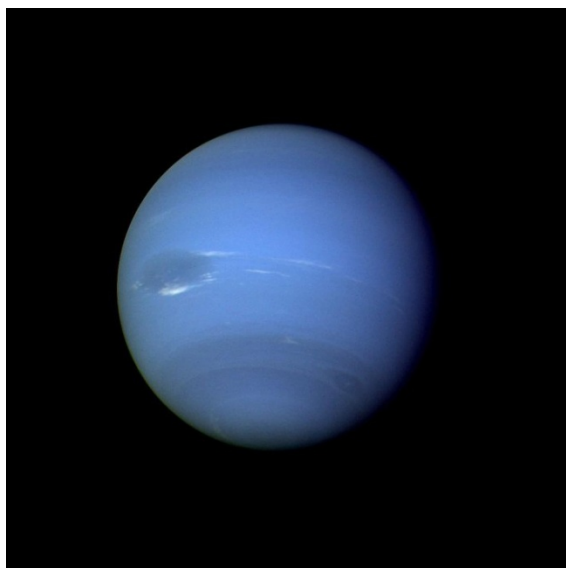
Ο Κρόνος είναι σίγουρα ο πιο όμορφος από τους πλανήτες του ηλιακού μας συστήματος. Ξεχωρίζει για τους δακτυλίους από σκόνη και πέτρες που έχει γύρω του. Είναι ο δεύτερος μεγαλύτερος πλανήτης του ηλιακού μας συστήματος.

Ουρανός



Ανακαλύφθηκε σχετικά πρόσφατα μόλις το 1781 από τον Γουίλιαμ Χέρσελ, αφού είναι μόλις ορατός με το γυμνό μάτι και δεν είχε παρατηρηθεί στην αρχαιότητα. Ξεχωρίζει για το γαλαζοπράσινο χρώμα του. Αυτό οφείλεται στην ομίχλη από σύννεφα μεθανίου, τα οποία είναι το τελικό στρώμα των κατεψυγμένων αερίων σε αυτόν τον ελάχιστο γνωστό πλανήτη. Πιστεύεται ότι υπάρχουν σύννεφα νερού από κάτω, αλλά δεν είμαστε πραγματικά σίγουροι.

Ποσειδώνας



Ανακαλύφθηκε θεωρητικά, το 1843, από την βαρυτική του επίδραση στον ουρανό. Παρατηρήθηκε πρώτη φορά με τηλεσκόπιο το 1846. Είναι δύσκολο να πάρουμε μια αίσθηση του τι συμβαίνει πάνω στον Ποσειδώνα, επειδή οι θερμοκρασίες είναι ελάχιστα πάνω από το απόλυτο μηδέν και χτυπιέται από τους ισχυρότερους ανέμους στο ηλιακό μας σύστημα.

Β) ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΙΣΜΩΝ (ΟΜΑΔΑ Β)

Γένεση της αστρονομίας

Εμείς προσπαθήσαμε να βρούμε απαντήσεις σχετικά με την γένεση της αστρονομίας. Επιλέγοντας το θέμα αυτό μελετήσαμε αστρονομικά στοιχεία πολύ ενδιαφέροντα και αποκτήσαμε σύγχρονη αντίληψη και επιστημονική σκέψη πάνω στα μυστικά του σύμπαντος .

Η αστρονομία είναι από τις αρχαιότερες φυσικές επιστήμες, χρονολογούμενη στην αρχαιότητα, με ρίζες σε θρησκεία και μυθολογία. Είναι η επιστήμη που ερευνά και εξετάζει όλα τα ουράνια σώματα, τις σχέσεις τους, τις κινήσεις και την δυναμική τους. Κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει ότι οι θεωρίες και οι παρατηρήσεις σημαντικών αρχαίων Ελλήνων, αποτέλεσαν τη βάση της σύγχρονης αυτής θετικής επιστήμης. Η Αστρονομία σχετίζεται στενά με τη Φιλοσοφία. Παρότι ως επιστήμη δεν μπορεί να δώσει άμεση απάντηση σε φιλοσοφικά προβλήματα ασκεί σημαντική επίδραση στο καθορισμό της θέσης του "σκεπτόμενου" ανθρώπου. Κάτι παρόμοιο υποστήριξε και ο Καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών και διευθυντής του εθνικού αστεροσκοπείου Αθηνών Δημήτριος Αιγινήτης (1862- 1934) λέγοντας ότι η Αστρονομία παρουσιάζει «τη συγγένεια της ανθρώπινης διάνοιας προς τον Άπειρον Λόγον». Γενικά η Αστρονομία γεννήθηκε με την εμφάνιση του «διανοούμενου ανθρώπου» στον πλανήτη μας.

Πολλοί αρχαίοι πολιτισμοί όπως των Κινέζων, των Αιγυπτίων, των Ιθαγενών της Αμερικής , των λαών της Μεσοποταμίας, των Βαβυλωνίων και άλλων, μελέτησαν τα ουράνια φαινόμενα και ανάλογα με το φαινομενικό τους μέγεθος και την φαντασία τους τα συνέδεσαν με την ύπαρξη Θεών και Ηρώων. Κάθε λαός τους έδινε δικά του ονόματα. Ειδικότερα όμως, για τους αρχαίους Έλληνες, η «Αστρονομία» (και ως όρος που επιβίωσε πια στο σύγχρονο δυτικό κόσμο) γεννήθηκε ακριβώς την ίδια εκείνη στιγμή που γεννήθηκε και η ελληνική μυθολογία και μάλιστα σε μια αμφίδρομη σχέση, γιατί η αρχαία Μούσα Ουρανία, ήταν προστάτιδά της (για τους Έλληνες της εποχής εκείνης).

Οι πρώτες γραπτές αναφορές εμφανίζονται από τους Άραβες τους Βαβυλώνιους και ύστερα από τους Έλληνες, οι οποίοι υιοθέτησαν τις γνώσεις των λαών της Μεσοποταμίας και των Βαβυλωνίων. Μεγάλες προσωπικότητες της Αρχαίας Ελλάδας όπως ο Ερατοσθένης, ο Ίππαρχος και ο Πτολεμαίος κατέγραψαν σε κείμενά τους καταλόγους με τους αστερισμούς όπως τους είχαν χωρίσει στην εποχή εκείνη, μαζί με τους μύθους που τους συνόδευαν. Επίσης υπήρχε και μεγάλη συλλογή πληροφοριών, για πρακτικούς σκοπούς της ζωής τους, όπως για τον προσανατολισμό τους τη νύχτα, για τη ναυσιπλοΐα, για τη γεωργία και για τον υπολογισμό του χρόνου και των εποχών. Στη ναυσιπλοΐα, μεγάλη ήταν η σημασία τους πριν την εφεύρεση της πυξίδας, αφού οι ναυτικοί βασίζονταν στην παρατήρηση των αστερισμών για να μπορέσουν να προσανατολιστούν το βράδυ. Την πληροφορία αυτή τη συναντάμε στην Οδύσσεια του Ομήρου: « Η Καλυψώ υπέδειξε στον Οδυσσέα ποιους αστέρες να παρατηρεί για να ρυθμίζει την πορεία του και ότι πρέπει να κινηθεί με βάση τη θέση της Μεγάλης Άρκτου που βρίσκεται κοντά στο βόρειο πόλο και ότι αυτή θα πρέπει να βρίσκεται πάντοτε στα αριστερά του» .

Μπορεί λοιπόν κανείς να πει ότι οι αστερισμοί είχαν έναν ξεχωριστό ρόλο στην εξάπλωση των ανθρώπων σε νέα μέρη. Η αξία τους διαφαίνεται μέσα από τους μύθους που ταυτίζονται με αυτούς και την συχνή αναφορά τους σε σημαντικά αρχαία γραπτά κείμενα του ανθρώπου.

Οι Βαβυλώνιοι το 700 Π.Χ. δημιούργησαν πλίνθινες πινακίδες και κατέγραψαν δεδομένα σχετικά με την κίνηση των ουρανίων σωμάτων (άστρων, αστερισμών και πλανητών). Καθιέρωσαν το ημερολόγιο των 360 ημερών και επινόησαν τους δώδεκα αστερισμούς του ζωδιακού κύκλου για να προβλέπουν το μέλλον . Οι αστερισμοί του Λέοντα, του Τοξότη και του τη Σκορπιού πήραν το όνομα από τον λαό των Σουμερίων .

Παρακάτω σας παραθέτουμε φωτογραφίες του ουρανού με ονόματα των αστερισμών, όπως τα ονόμασαν στην Κίνα, στην Αίγυπτο και στην Αραβική Χερσόνησο.

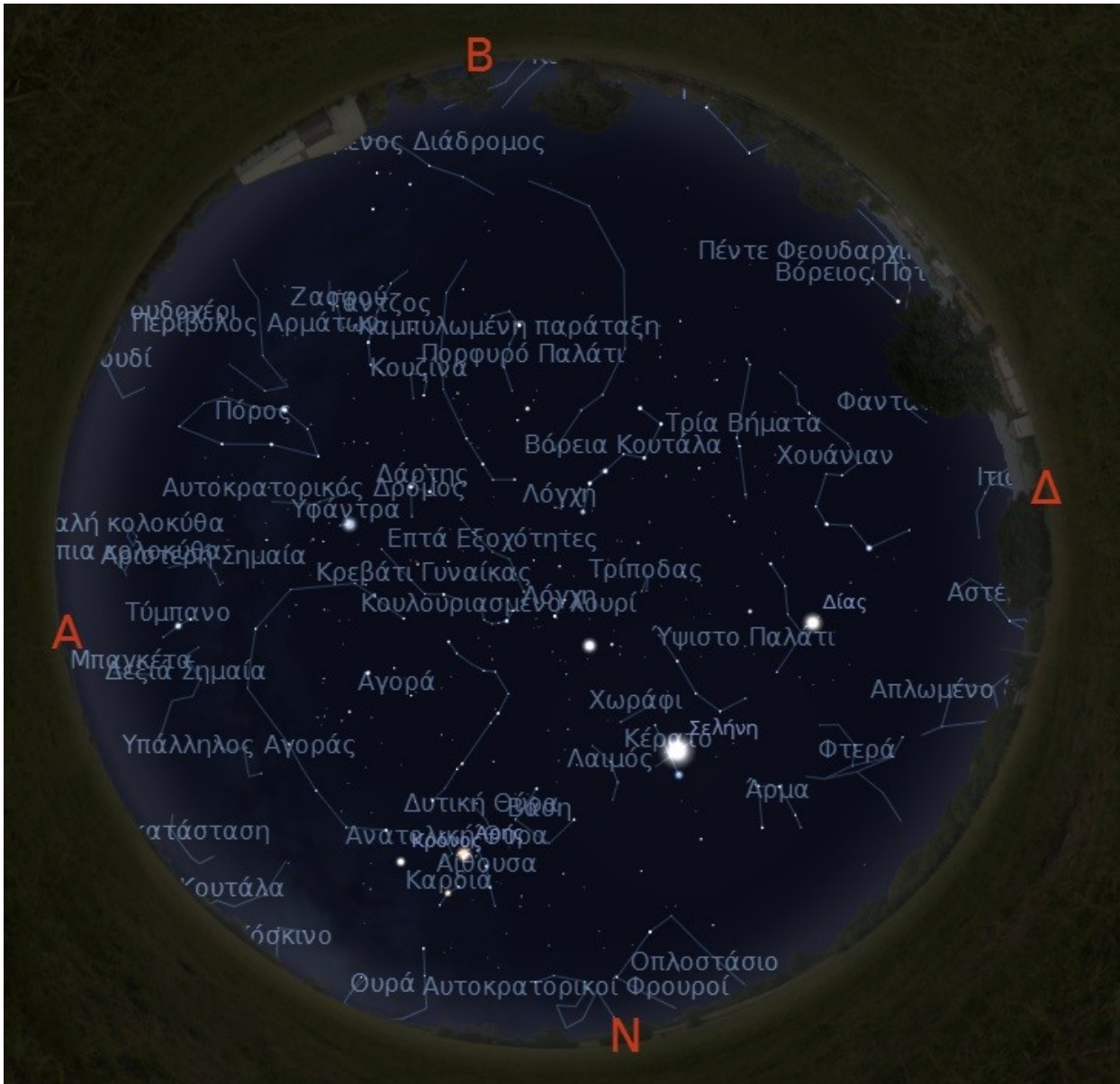
Αστερισμοί και τα ονόματά τους όπως τα φαντάστηκαν οι Αιγύπτιοι



Αστερισμοί και τα ονόματά τους όπως τα φαντάστηκαν οι Άραβες



Αστερισμοί και τα ονόματά τους όπως τα φαντάστηκαν οι Κινέζοι



Στη πορεία της ιστορίας, τα αστέρια του ουρανού χωρίστηκαν σε αστερισμούς, με πολλές παραλλαγές ανάλογα με την εποχή και το μέρος της γης. Διάφοροι αστερισμοί προστίθενται ή αφαιρούνται. Σε κάποιους αλλάζουν οι μορφές ή τα όριά τους. Το 134 Π.Χ όπως προαναφέρθηκε, ο αρχαίος Έλληνας Ίππαρχος μας έδωσε έναν κατάλογο των άστρων και των αστερισμών αποτυπώνοντας έτσι

την Ελληνική μυθολογία στον έναστρο ουρανό. Ένα δώρο στην ανθρωπότητα από τους προγόνους μας.

Σήμερα γίνονται επίσημα αποδεκτοί από τους αστρονόμους 88 αστερισμοί, μετά από απόφαση της Διεθνούς Αστρονομικής Ενώσεως (IAU), με καλά καθορισμένα όρια.

Η επίσημη διεθνής ονομασία των αστερισμών είναι η λατινική, και οι επαγγελματίες αστρονόμοι χρησιμοποιούν συνήθως την επίσημη συντομογραφία αυτής της ονομασίας, που αποτελείται πάντα από τρία γράμματα

Στην Ελλάδα δεν είναι ορατοί όλοι οι αστερισμοί αλλά οι περισσότεροι από αυτούς. Οι βασικότεροι αστερισμοί είναι κοντά στον βόρειο ουράνιο πόλο εκεί που δείχνει ο Πολικός Αστéρας και χωρίζονται σε τρεις κατηγορίες. Στην πρώτη κατηγορία βρίσκονται οι **αιφανείς**: δηλαδή ορατοί οποιαδήποτε στιγμή σε όλη την διάρκεια του έτους. Τέτοιοι αστερισμοί είναι η Κασσιόπη, ο Κηφεύς, ο Δράκων, η Καμηλοπάρδαλης, Μικρή και Μεγάλη Άρκτος, που σημειώθηκαν από τον Πτολεμαίο στην αρχαιότητα.

Στην δεύτερη κατηγορία είναι οι **αφανείς** αστερισμοί: οι οποίοι βρίσκονται κοντά στον νότιο ουράνιο πόλο και δεν είναι ορατοί από την χώρα μας.

Στην Τρίτη κατηγορία βρίσκονται οι **αμφιφανείς** αστερισμοί, που είναι και οι περισσότεροι, και οι οποίοι είναι ορατοί σε ορισμένες εποχές του χρόνου.. Ας δούμε τώρα έναν συνοπτικό κατάλογο που περιγράφει σε ποια εποχή ο κάθε αστερισμός είναι καλύτερα ορατός.

Αειφανείς αστερισμοί (ορατοί σε όλες τις εποχές)
Μεγάλη Άρκτος
Μικρή Άρκτος
Κηφεύς
Κασσιόπη
Δράκων
Καμηλοπάρδαλη

Χειμερινοί αστερισμοί	Εαρινοί αστερισμοί
Ταύρος	
Ηνίοχος	Παρθένος
Δίδυμοι	Λέων
Ωρίων	Βούτης
Ηριδανός	Θηρευτικοί Κύνες
Μέγας Κύων	Καρκίνος
Μικρός Κύων	Κόμη Βερενίκης
Λαγώς	
Πρύμνη	
Θερινοί αστερισμοί	Φθινοπωρινοί αστερισμοί
Κύκνος	Πήγασος
Αετός	Ανδρομέδα
Λύρα	Υδροχόος
Σκορπιός	Κριός
Οφιούχος	Περσέας
Τοξότης	Ιχθείς
Ζυγός	
Ηρακλής	

Παρακάτω σας παραθέτουμε φωτογραφίες του ουρανού με τους αστερισμούς που φαίνονται από την Ελλάδα σε διαφορετικές εποχές του χρόνου.

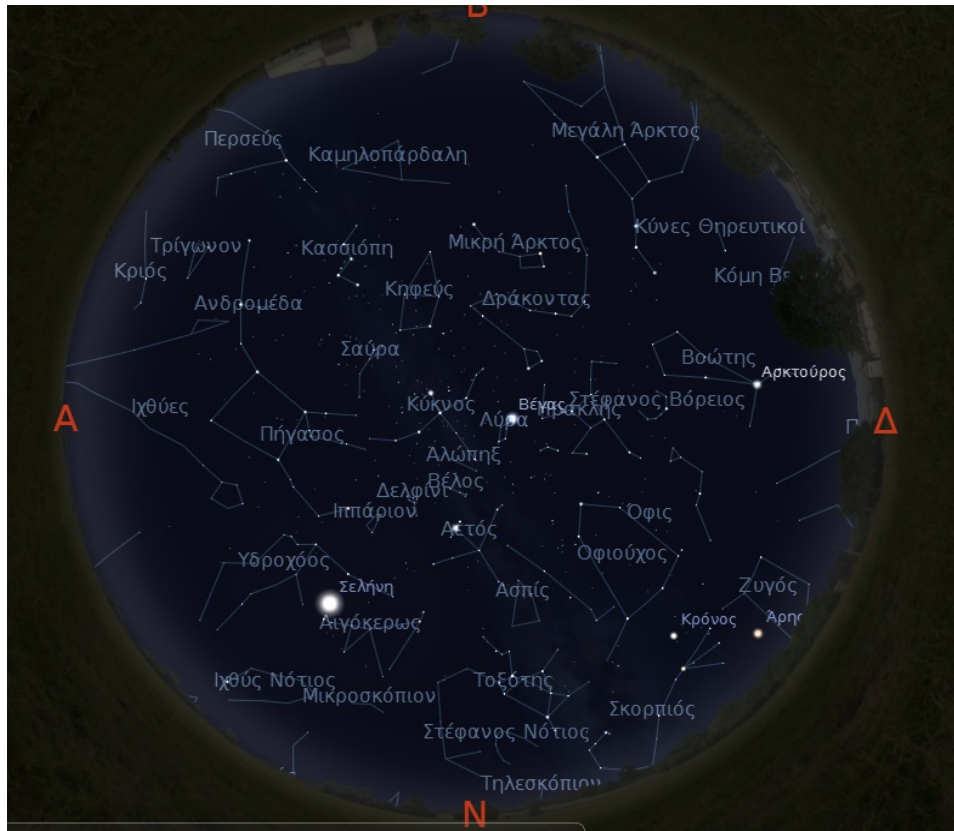
Αστερισμοί που είναι ορατοί στον ουρανό της Ελλάδας τον Χειμώνα.



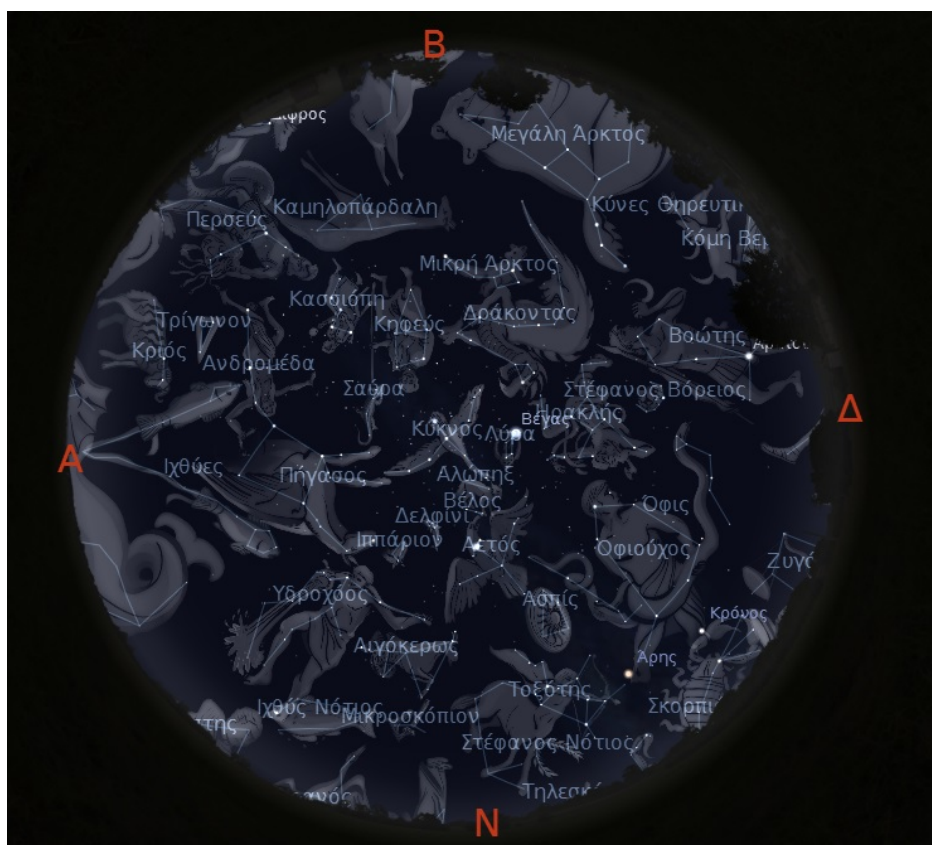
Αστερισμοί που είναι ορατοί στον ουρανό της Ελλάδας την Άνοιξη



Αστερισμοί που είναι ορατοί στον ουρανό της Ελλάδας το Καλοκαίρι



Αστερισμοί που είναι ορατοί στον ουρανό της Ελλάδας το Φθινόπωρο



Πως συνδέονταν όμως τα ελληνικά ονόματα των αστερισμών με πρόσωπα, ζώα ή και πράγματα της μυθολογίας;

Την απάντηση μας την έδωσε για ακόμα μια φορά το διαδίκτυο.

Αιγόκερως

Ο θαλάσσιος τράγος ή Παν ή Αιγοκερέα. Οι βαβυλώνιοι τον ονόμαζαν Τράγο-Ψάρι. Στους Έλληνες ταυτίζεται με τον Αυλητή θεό Πάνα. Τον απεικόνιζαν με κέρατα και πόδια τράγου. Πολλές φορές απεικονίζεται με Σύριγγα –αυλός του Πανός ή Κοχύλιον- Κόλχον. Το δέκατο σύμβολο του ζωδιακού, καλύπτει την περίοδο από 22 Δεκεμβρίου ως 19 Ιανουαρίου.

Αετός Aquila Aql

Το μεγαλοπρεπές ...πτηνό του Δία.

Ανδρομέδα Andromeda ή αλυσοδεμένη κόρη

Κόρη της Κασσιόπης και του Κηφέως και σύζυγος του Περσέα.

Αργώ ή Ναύς ή το πλοίο των Αργοναυτών.

Το πρώτο πλοίο που λέγεται ότι πέρασε το πέλαγο που πριν ήταν άβατο. Το ναυπήγησε ο Άργος. Είναι χωρισμένο σε τρεις επιμέρους Αστερισμούς τα Ιστία, την Τρόπιδα και την Πρύμνη ή Πανιά , Καρίνα και Πρύμνη.

Άρκτος Μεγάλη Ursa Major ή αλλιώς Άμαξα.

Η Καλλιστώ η θυγατέρα του Λυκάωνος από την Αρκαδία σύντροφος της Αρτέμιδος. γέννησε τον Αρκάδα.

Άρκτος Μικρή Ursa Minor ή Φοινίκη ή Ελίκη, ή Κυνόσουρα = Άρκτος Κόρες του Άτλαντα. Υποστηρίζεται ότι είναι και ο Αρκάδας.

Βώτης Bootes Boo

Ο Βοσκός, λέγεται, επινόησε το άροτρο, ένα συμβολικό όργανο λίπανσης για να κάνει ικανή την ανθρωπότητα να οργώνει καλλίτερα τη γη και ίσως αποθανατίζει την μετάβαση από την νομαδική ζωή σε μια συγκροτημένη γεωργία. Η Θεά Δήμητρα ευχαριστημένη ζήτησε

από το Δία να τοποθετήσει το Βοσκό μεταξύ των αστέρων σαν ένα σύμβολο της γεωργίας. Μερικές φορές ο αστερισμός αποκαλείται και Αρκτοφύλακας (φύλακας Αρκούδων).

Δράκων ή Λάδωνας

Ο μεγαλύτερος αστερισμός που βρίσκεται μεταξύ των Άρκτων λέγεται ότι φύλαγε τα χρυσά μήλα των Εσπερίδων. Πριν 4.000 χρόνια το άστρο α του Δράκοντα το οποίο λέγεται και Θουμπάν (κεφαλή του φιδιού) αποτελούσε τον Πολικό Αστέρα.

Εξάς Sextans Uranae Sex

Η Εξάς της Ουρανίας είναι το όργανο που διαβαθμίζει το τόξο με μέτρο τις 60° σαν το 1/6 του κύκλου. Η Ουρανία ήταν Μούσα της Αστρονομίας.

Ηνίοχος Auriga Aur

Γιός του Ήφαιστου και της Αθηνάς. Ταυτίζεται με τον Εριχθόνιο ο οποίος υπήρξε βασιλιάς της Αθήνας. Εφευρέτης του τεθρίππου. Κρατά στον αριστερό του ώμο την Αίγα το λαμπρότερο αστέρι του Αστερισμού. Η Αίγα ταυτίζεται με την Αμάλθεια την κασίκα που θήλασε τον Δια όταν ήταν νήπιο. Στο αριστερό του χέρι κρατά και τα μικρά κασικάκια. Συμβολίζονται από ένα τρίγωνο αμυδρότερων άστρων και είναι γνωστά ως Αιγίδα

Ηρακλής Hercules Her ή ο Εν Γόνασιν = ο γονατιστός δηλαδή.

Μυθικός ήρωας γιος του Δία και σύζυγος της Ήβης

Καρκίνος ο κάβουρας.

Αναπαριστά ένα καβούρι που επιτέθηκε στον Ηρακλή καθώς εκείνος πολεμούσε την φρικτή Ύδρα. Τον συνέθλιψε με το πόδι. Το πιο ενδιαφέρον στοιχείο αυτού του αστερισμού ότι βρίσκεται κοντά σ' ένα σμήνος αστέρων που ονομάζεται Πραισέπη ή Φάτνη ή Μελίσσι. Ο Καρκίνος είναι το τέταρτο

Κασσιόπη Cassiopeia Cas

Η ματαιόδοξη βασίλισσα. Βασίλισσα της Αραβίας σύζυγος του Κηφέως και μητέρα της Ανδρομέδας. Η στάση της στον ουρανό είναι

από τις πιο απρεπής . Καθισμένη ανάποδα να χτενίζεται κρατώντας ένα καθρέφτη.

Κένταυρος Centaurus Cen ή Χείρωψ ή Χείρων

Το δημιούργημα που είναι μισό άνθρωπος και μισό άλογο. Λέγετε ότι ζούσαν στην Βόρειο Ελλάδα, κατά άλλους στο Πήλιο. Οι κενταυρομαχίες αποτέλεσαν θέμα μερικών εξαιρετων γλυπτών στον ναό του Δια στην Ολυμπία. Ο Χείρων ήταν σοφός και σώφρων. Υιός της Φιλύρας και του Κρόνου. Δάσκαλος του Ασκληπιού. Φίλος του Ηρακλή ο οποίος τον σκότωσε κατά λάθος όταν τον τραυμάτισε με δηλητηριασμένο βέλος –βουτηγμένο στο αίμα της Λερναίας Ύδρας.

Κήτος ή το θαλάσσιο τέρας ή η φάλαινα ή Όρφισ ή Όρφος

Παράξενο τέρας εξαιρετικό σε μέγεθος. Το κήτος «κολυμπά» στον ουρανό όχι πολύ μακριά από την Ανδρομέδα. Το άστρο που παρουσιάζει ενδιαφέρον είναι το γ του Κήτους που ονομάζεται Θαυμάσιο του Κήτους ή Μίρα.

Κόμη Βερενίκης Coma Berenices Com

Η κόμη της Βερενίκης.

Κόραξ Corvus CrvO

Κόρακας, το ηλιακό ιερό πτηνό του Απόλλωνα.

Κρατήρ Crater Crt

Η Κούπα του Θεού Απόλλωνα.

Κριός

Από τον Κριό προερχόταν το Χρυσόμαλλο Δέρας που πήγαν να κλέψουν οι Αργοναύτες. Μετέφερε τον Φρίξο και την Έλλη τα παιδιά του βασιλιά Αθάμα. Ο Κριός είναι αστερισμός του Ζωδιακού κύκλου στην εποχή μας ο Ήλιος διέπει τον Κριό από τις 18 Απριλίου ως 21 Μαΐου. Στις 21 Μαρτίου πραγματοποιείται η εαρινή ισημερία

Κύκνος Cygnus Cyg Όρνις ή Αίολος

Ο Κύκνος συμβολίζει τον Δια μεταμορφωμένο για χάρη της Λήδας ή Νέμεσις - βασίλισσας της Σπάρτης. Κατά άλλη εκδοχή ήταν

φίλος του Φαέθοντα, του θνητού γιου του Ήλιου. Κατά μία τρίτη συμβολίζει τον Αίολο. Λαμπρότερό του αστέρι ο Ντενέμπ στην ουρά του κύκνου.

Κύων Μέγας Canis Major CMa

Ο μεγάλος Σκύλος. Περνά την ώρα του κυνηγώντας τον Λαγώο (λαγό). Βρίσκεται στα πόδια του τα Ωρίωνα. Μυθολογικά συνδέεται με την Σκύλα Λαίλαπα. Το κυριότερο άστρο του αστερισμού είναι ο Σείριος. Ο φωτεινότερος αστέρας στον ουρανό. Γνωστός ως Αστέρας του Κυνός. Αλλιώς αποκαλείτε και Σωθίν ή Προόπτης, η Ηγέτης ή Κύων Σείριος, Κύων Μικρός Canis Minor CMi

Λαγώς Lepus Lep

Λέων ή το Λιοντάρι

Μερικοί πιστεύουν ότι το σώμα του Λέοντα είναι η Σφίγγα. Στην ελληνική μυθολογία ο Λέων ταυτίζεται με το Λιοντάρι της Νεμέας, με το οποίο πάλεψε ο Ηρακλής στον πρώτο από τους άθλους του. Η καμπύλη των άστρων που σχηματίζουν το κεφάλι του λιονταριού και τα μπροστινά του πόδια μοιάζει με δρεπάνι γι αυτό ονομάστηκε Δρεπάνι. Το λαμπρότερο άστρο του είναι ο Βασιλίσκος ή Ρήγουλος, γνωστός κι ως καρδιά του Λέοντα. Το πέμπτο ζώδιο

Λύκος Lupus Lup

Σύμβολο Απόλλωνος

Λύρα Lyra Lyr Κιθάρα ή Φόρμιξ ή Λυρή, ή Λύρα κατωφερής (χελύς ολίγη)

Τιμά την μνήμη του θρυλικού οργάνου που επινόησε ο Ερμής και το έδωσε στον Απόλλωνα και αυτός στον γιό του Ορφέα, το μουσικό των Αργοναυτών. Ο Άρατος την καλεί "Μικρή Χελώνα" ή Όστρακο... Το κύριο αστέρι της ο Βέγας.

Οφιούχος Ophiuchus Oph

"Αυτός που κομίζει ένα φίδι". Ή που νικά τον Πύθωνα Αναπαριστά τον Ασκληπιό, τον πρόγονο του Ιπποκράτη.

Περιστέρα Columba Col

Το περιστέρι που οδηγούσε τους Αργοναύτες.

Περσεύς Perseus Per

Γιός του Δία και της Δανάης. Προμηθεύτηκε το σπαθί, την κούπα και τις πτέρυγες του Ερμή και την ασπίδα της Αθηνάς. Σκότωσε τη Μέδουσα, διέσωσε και παντρεύτηκε την Ανδρομέδα

Πήγασος Pegasus Peg

Το πτερωτό άλογο Πήγασος ήταν γιός του Ποσειδώνα και της Γοργόνας Μέδουσας. Όταν ο Περσεύς έκοψε το κεφάλι της Μέδουσας, γεννήθηκε ο Πήγασος από το αίμα της που έπεσε στη θάλασσα. Πήγασος σημαίνει "Πηγές Ωκεανού". Ο Βελερεφόντης τον ήππευσε όταν πήγε να πολεμήσει την Χίμαιρα.

Σκορπιός το φονικό κεντρί

Μοιάζει με την μορφή που αναπαριστά. Το ον που σκότωσε τον Ωρίωνα. Ο Ωρίωνας χάνεται στη δύση και ο Σκορπιός προβάλλει στην ανατολή. Το λαμπρότερο αστέρι του Σκορπιού ο Αντάρης-αντίπαλος του Άρη.

Στέφανος Βόρειος Corona Borealis CrB ή Στέμμα

Ο βόρειος ή πρώτος της Αριάδνης. Έργο του Ήφαιστου από πυρώδη χρυσό και ινδικές πέτρες. Λέγετε ότι έσωσε τον Θησέα απο τον λαβύρινθο.

Στέφανος Νότιος Corona Australis CrA

Καλείται επίσης Ουρανίσκος (Uraniscus).

Ταύρος Taurus Tau

Μεταμορφωμένος ο Δίας μετέφερε την Ευρώπη από τη Φοινίκη στην Κρήτη. Ο Βους είναι απομίμηση της Ιούς. Στο μέτωπο του οι Υάδες. Στο μέρος της ράχης οι Πλειάδες ή εφτάστερο – θυγατέρες του Άτλαντος. Ο δεύτερος ζωδιακός αστερισμός.

Τοξότης Sagittarius Sgr ή Κένταυρος ή Τοξευτής

Τοξεύει όρθιος. Ίσως είναι ο Κρότωνας. Ο ένατος ζωδιακός αστερισμός. Ο τοξότης

Τόξον ή Βέλος Πετρωτόν βέλος ή άλλον Οϊστόν

Το βέλος με το οποίο τόξευσε ο Απόλλων τους Κύκλωπες όταν έκλεψαν τον κεραυνό του Δία. Το έκρυψε στις υπερβόρειες χώρες στον πέτρινο ναό. Το βέλος μεταφέρθηκε μαζί με την καρποφόρο Δήμητρα δια του αέρος

Ύδρα το νερόφιδο

Ο μεγαλύτερος αστερισμός απ' τους αστερισμούς. Ένα ερπετό με 9 κεφάλια που γεννήθηκε από το τέρας Τυφώνα. Το μεσαίο κεφάλι ήταν αθάνατο. Κατοικούσε κοντά στη Λέρνα στην Πελοπόννησο. Ο δεύτερος από τους άθλους του Ηρακλή. Απεικονίζεται να μεταφέρει δύο ακόμη αστερισμούς στην ουρά της τον Κόρακα και τον Κρατήρα. Ο Α της Ύδρας ονομάζεται Αλφαρντ δηλ μοναχικό γιατί βρίσκεται σε μια γυμνή περιοχή του ουρανού.

Υδροχόος Aquarius Aqr

Ο ενδέκατος ζωδιακός αστερισμός. Ο κοιμιστής ύδατος ή ο Γανυμήδης ο γιος του βασιλιά Τρώα –οινοχόος του Δία. Λέγεται ότι νερό που χύνει καταλήγει στο στόμα του Νοτίου Ιχθύος. Ενώ το ιερογλυφικό για το τρεχούμενο νερό αποτελεί σήμερα το αστρολογικό σύμβολο του Υδροχόου. Ενδέκατο σύμβολο του ζωδιακού .

Φοίνιξ Phoenix Phe

Το μεγαλοπρεπές μυθικό πτηνό, κατά τον Ηρόδοτο και τον Πλούταρχο.

Ωρίων Orion Ori Ωρίων ή Κανδάνωας

Ο μελαγχολικός κυνηγός, ήταν διάσημος για τη δύναμή του σαν κυνηγός και σαν εραστής. Είχε γιγάντιο μέγεθος και μεγαλοπρεπή ομορφιά. Πέθανε από δάγκωμα σκορπιού που του έστειλε η Γη ή κατά άλλους ο Απόλλων. Τα δύο πρώτου μεγέθους άστρα του ο ερυθρός Μπετελγκεζ και ο λευκός αστέρας Ρίγκελ.

Σας παραθέτουμε τώρα την πλήρη λίστα με όλους τους αστερισμούς, το ελληνικό τους όνομα, το λατινικό όνομα και την συντομογραφία τους.

Οι 88 Αστερισμοί

Όνομα	Λατινικό όνομα	Συντομογραφία
Αετός	Aquila	Aql
Αιγόκερως	Capricornus	Cap
Αλώπηξ	Vulpecula	Vul
Ανδρομέδα	Andromeda	And
Αντλία	Antlia	Ant
Αρκτος Μεγάλη	Ursa Major	UMa
Αρκτος Μικρή	Ursa Minor	UMi
Ασπίς	Scutum	Sct
Βέλος	Sagitta	Sge
Βοώτης	Bootes	Boo
Βωμός	Ara	Ara
Γερανός	Grus	Gru
Γλύπτης	Sculptor	Scu
Γλυφείον	Caelum	Cae
Γνώμων	Norma	Nor
Δελφίνι	Delphinus	Del
Διαβήτης	Circinus	Cir
Δίδυμοι	Gemini	Gem
Δίκτυον	Reticulum	Ret
Δοράς	Dorado	Dor
Δράκων	Draco	Dra
Εξάς	Sextans	Sex
Ζυγός	Libra	Lib
Ηνίοχος	Auriga	Aur
Ηρακλής	Hercules	Her
Ηριδανός	Eridanus	Eri
Ινδός		Ind
Ιππάριον		Equ
Ιστία	Vela	Vel

Ιχθείς	Pisces	Psc
Ιχθύς Ιπτάμενος	Indus	Vol
Ιχθύς Νότιος	Equuleus	PsA
Καμηλοπάρδαλις	Camelopardalis	Cam
Κάμινος	Formax	For
Καρκίνος	Cancer	Cnc
Κασσιόπη	Cassiopeia	Cas
Κένταυρος	Centaurus	Cen
Κήτος	Cetus	Cet
Κηφεύς	Cepheus	Cep
Κόμη Βερενίκης	Coma Berenices	Com
Κόραξ	Corvus	Crv
Κρατήρ	Crater	Crt
Κριός	Aries	Ari
Κύκνος	Cygnus	Cyg
Κύνες Θηρευτικοί	Canes Venatici	CVn
Κύων Μέγας	Canis Major	CMa
Κύων Μικρός	Canis Minor	CMi
Λαγώς	Lepus	Lep
Λέων	Leo	Leo
Λέων Μικρός	Leo Minor	LMi
Λυγξ	Lynx	Lyn
Λύκος	Lupus	Lup
Λύρα	Lyra	Lyr
Μικροσκόπιον	Microscopium	Mic
Μονόκερως	Monoceros	Mon
Μυία	Musca	Mus
Οκρίβας	Pictor	Pic
Οκτάς	Octans	Oct
Οφιούχος	Ophiuchus	Oph
Οφίς	Serpens	Ser
Παρθένος	Virgo	Vir
Περιστερά	Columba	Col
Περσεύς	Perseus	Per
Πήγασος	Pegasus	Peg
Πρύμνη	Puppis	Pup
Πτηνόν	Apus	Aps

Πυξίς	Pyxis	Pyx
Σαύρα	Lacerta	Lac
Σκορπιός	Scorpius	Sco
Σταυρός Νότιος	CruX	Cru
Στέφανος Βόρειος	Corona Borealis	CrB
Στέφανος Νότιος	Corona Austalis	CrA
Ταύρος	Taurus	Tau
Ταώς	Pavo	Pav
Τηλεσκόπιον	Telescopium	Tel
Τοξότης	Sagittarius	Sgr
Τουκάνα	Tucana	Tuc
Τράπεζα	Mensa	Men
Τρίγωνον	Triangulum	Tri
Τρίγωνον Νότιον	Triangulum Australe	TrA
Τρόπις	Carina	Car
Υδρα	Hydra	Hya
Υδρος	Hydrus	Hyi
Υδροχόος	Aquarius	Aqr
Φοίνιξ	Phoenix	Phe
Χαμαιλέον	Chamaeleon	Cha
Ωρίων	Orion	Ori
Ωρολόγιον	Herologium	Her

Γ) Μύθοι για τους αστερισμούς (Γ ΟΜΑΔΑ)

Στο παρελθόν, τα ουράνια σώματα, σε συνδυασμό με την τρομακτική εμφάνιση άλλων γήινων φαινομένων, όπως κεραυνός και η αστραπή, γέμισαν αρχικά τις καρδίες των ανθρώπων με φόβο και δέος. Αποτέλεσμα ήταν η συγκλονισμένη ανθρώπινη σκέψη να θεοποιήσει και να λατρέψει αρκετά από αυτά, στην προσπάθειά της να τα εξευμενίσει και να τα κάνει φιλικά προς αυτήν.

Με το πέρασμα όμως, του χρόνου, ο άκρατος φόβος ξεπεράστηκε και έδωσε τη θέση του σε ένα απέραντο σεβασμό και αγάπη για αυτόν το μακρινό και άγνωστο κόσμο του στερεώματος. Μη μπορώντας, όμως η ανθρώπινη νόηση να δώσει λογικά ικανοποιητικές εξηγήσεις, όσον αφορά την ύπαρξη και τα φαινόμενα του μαγικού αυτού κόσμου, τα συνέδεσε, μέσα από πολύπλοκους και θαυμαστούς μύθους, με φιλικά κι αγαπημένα πρόσωπα, ή ισχυρούς θεούς και ήρωες, που η παράδοση τους ήθελε αθάνατους και κραταιούς να ελέγχουν και να κατευθύνουν τις τύχες των ανθρώπων από ψηλά.

Αν ρίξουμε το βλέμμα μας ένα ανέφελο καλοκαιριάτικο βράδυ στον ουρανό, θα μας αγκαλιάσει το μαύρο πέπλο του στερεώματος ολοκέντητο από χιλιάδες φωτεινά σημαδάκια, που ακτινοβολούν και τρεμοσβήνουν πάνω στην ουράνια σφαίρα. Τα περισσότερα από αυτά τα φωτεινά ουράνια σώματα είναι άστρα σαν τον Ήλιο μας και φαίνονται έτσι μικρά λόγω της τεράστιας απόστασης που μας χωρίζει από αυτά.

Με μια πρώτη ματιά που θα ρίξουμε στο αστροστόλιστο πέπλο του ουρανού, ίσως σχηματίσουμε την εντύπωση ότι τα άστρα είναι άπειρα και σκορπισμένα τυχαία στο Διάστημα. Αυτό, όμως, δεν είναι αλήθεια. Τα άστρα, που μπορούμε να διακρίνουμε μόνο με τα μάτια μας, ούτε άπειρα είναι, ούτε όπως θα δούμε σκορπισμένα άτακτα.

Τα άστρα πάνω στον ουρανό σχηματίζουν μεταξύ τους, αν τα ενώσουμε με νοητές γραμμές, διάφορα γεωμετρικά σχήματα, όπως τρίγωνα και τετράπλευρα, πολύγωνα και σταυρούς. Όλα αυτά τα ευδιάκριτα συμπλέγματα άστρων ονομάστηκαν αστερισμοί, που η

πλούσια ελληνική μυθολογία, όπως και οι μυθολογίες άλλων λαών, τους συνέδεσαν με την ύπαρξη θεών και ηρώων.

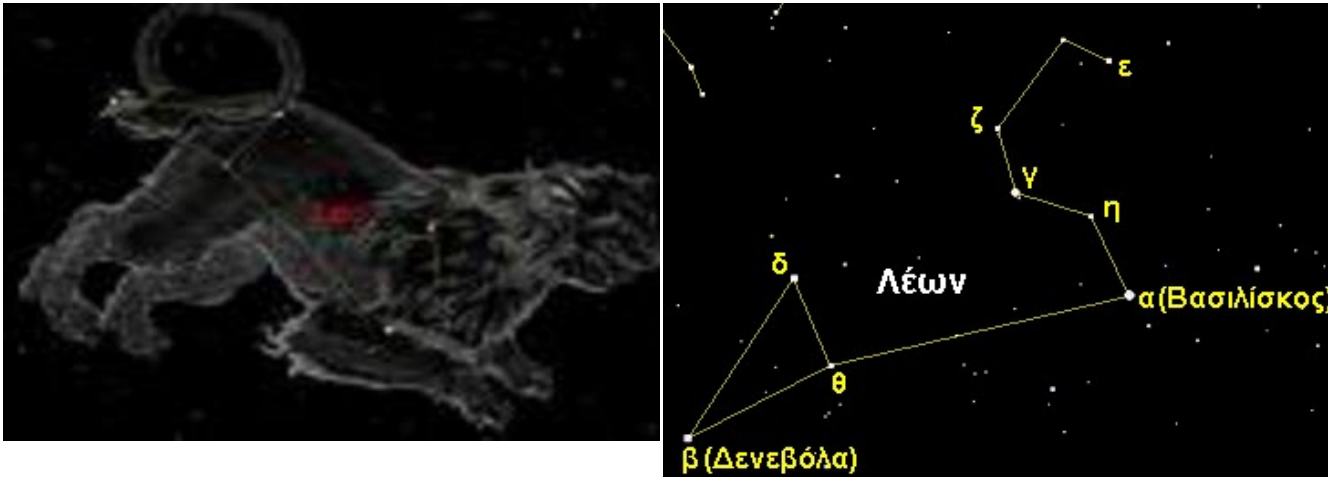
Οι αρχαίοι λαοί, και ιδιαίτερα οι αρχαίοι Έλληνες, έδωσαν στους αστερισμούς ονόματα μυθικών ζώων και ανθρώπων, ακόμα και πραγμάτων. Έτσι, ο ουρανός φαίνεται να κατοικείται από ένα μυθικό και ρομαντικό συγχρόνως κόσμο παραμυθιών. Με αυτόν τον τρόπο δημιουργήθηκαν οι πρώτοι μύθοι για τα αστέρια και τους αστερισμούς.

αστερισμός της Μεγάλης και Μικρής Άρκτου



Αν και ο αστερισμός αυτός δεν μοιάζει με άρκτο(αρκούδα), σχεδόν όλα τα έθνη και σε όλες τις εποχές τον ονόμαζαν έτσι. Η Ελληνική Μυθολογία αναγνωρίζει σε αυτόν την ωραία Καλλιστώ, που κίνησε τη ζήλια της Ήρας με συνέπεια να την μεταμορφώσει σε αρκούδα. Έτσι άρχισε να περιπλανιέται στα δάση μέχρι που συνάντησε το γιο της τον Αρκάδα. Θέλησε να τον αγκαλιάσει, αλλά αυτός δεν αναγνώρισε τη μητέρα του, φοβήθηκε το θηρίο και σήκωσε το όπλο του για να την σκοτώσει. Ο Δίας, όμως τους λυπήθηκε και για να εμποδίσει το έγκλημα, τους ανύψωσε στον ουρανό, όπου έγιναν η Καλλιστώ, η Μεγάλη Άρκτος και ο Αρκάδας, η Μικρή Άρκτος. Αυτή η τιμή που τους έγινε εξαγρίωσε περισσότερο την Ήρα, η οποία παρότρυνε τον Ωκεανό και τη Θέτιδα να απαγορέψουν στους δύο αυτούς αστερισμούς να πλησιάζουν τα υγρά βασίλειά τους. Εξαιτίας της απαγόρευσης αυτής οι Άρκτοι περιστρέφονται συνεχώς γύρω από τον ουράνιο πόλο χωρίς ποτέ να δύνουν κάτω από τον ορίζοντα.

αστερισμός του Λέοντος

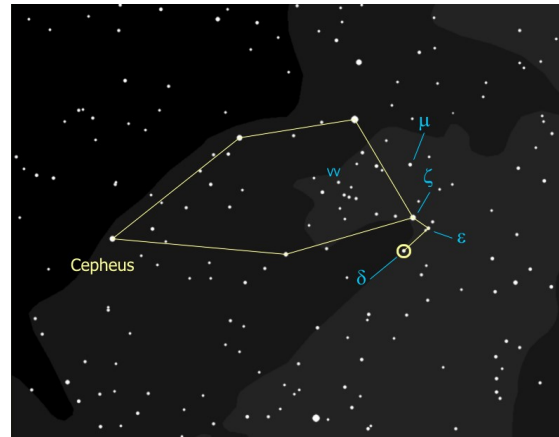


Ο Λέοντας κατά την μυθολογία δεν είναι άλλος από το Λιοντάρι της Νεμέας. Συνδέεται λοιπόν άμεσα με τον μεγάλο ήρωα της αρχαίας Ελλάδας τον Ηρακλή. Η καταγωγή του Λέοντα, όπως και των περισσότερων αγρίων θηρίων της μυθολογίας μας, ανάγεται στους φοβερούς Τιτάνες. Γεννήθηκε από την ένωση της Χίμαιρας και του Όρθρου, γιο του τιτάνα Τυφώνα και της Έχιδνας.

Το λιοντάρι αυτό το είχε εκθρέψει η Ήρα και το άφησε ελεύθερο στα δάση της Νεμέας. Εκεί προξενούσε μεγάλες καταστροφές και είχε ερημώσει όλη η περιοχή εξαιτίας του. Την εποχή εκείνη βασίλευε στις Μυκήνες ο Ευρυσθέας ξάδερφος του Ηρακλή, ο οποίος φοβούμενος μην χάσει τον θρόνο του από το γενναίο εξάδελφό του τον ανάγκασε να κάνει δώδεκα άθλους. Ο Ηρακλής μη μπορώντας να αρνηθεί τίποτα στον Ευρυσθέα, αφού ήταν αναγκασμένος από ένα χρησμό να τον υπακούσει σε ό,τι και αν του ζητούσε, έλαβε την εντολή να φονεύσει το Λέοντα της Νεμέας. Κατευθύνθηκε λοιπόν προς τη Νεμέα και δεν άργησε να συναντήσει το φοβερό λιοντάρι. Η μονομαχία του ήρωα μας με το θηρίο ήταν σκληρή αλλά τελικά κατάφερε να το πιάσει από το λαιμό και να το πνίξει με τα ίδια του τα χέρια. Μετά τη μονομαχία έλαβε το πανίσχυρο δέρμα του λιονταριού, τη λεοντή, και την φορούσε ως

χιτώννα, για αυτό πάντοτε ο Ηρακλής εικονίζεται φορώντας χιτώννα από δέρμα λιονταριού. Αργότερα οι θεοί θέλοντας να τιμήσουν τον Ηρακλή και να θυμίζουν αιώνια στους ανθρώπους την ευγνωμοσύνη που οφείλουν στον ημίθεο αποφάσισαν να ανεβάσουν τον Λέοντα στον ουρανό κάνοντας τον αστερισμό

αστερισμός του Κηφέα



Μεταξύ της Μικρής Άρκτου και της Κασσιόπης συναντάμε το αστερισμό του βασιλιά της Αιθιοπίας Κηφέα, που ήταν γιος του Βήλου, άνδρας της Κασσιόπης και πατέρας της Ανδρομέδας. Ο βασιλιάς Κηφέας βρέθηκε σε πολύ άσχημη θέση όταν στη χώρα του ενέσκηψε λιμός και τρομερές καταστροφές, καθώς ένας τεράστιος άγριος Δράκοντας τυρρανούσε και φόβιζε τους υπηκόους του. Αιτία όλων αυτών των δεινών ήταν η φιλάρεσκη γυναίκα του η Κασσιόπη, που πεντάμορφη και βασίλισσα όπως ήταν, αισθάνθηκε αρκετά δυνατή, ώστε να καυχηθεί ότι ήταν η πιο ωραία από τις θαλάσσιες νύμφες Νηρηίδες. Η προσβολή ήταν μεγάλη προς τις θεϊκές νύμφες, που θύμωσαν πάρα πολύ και παραπονέθηκαν στο θεό Ποσειδώνα. Ο θεός της θάλασσας έστειλε τότε ένα τεράστιο θαλασσινό κύμα, που πλημμύρισε την περιοχή και ένα θαλάσσιο τέρας, το Δράκοντα, για να τιμωρήσει την υπεροψία της Κασσιόπης. Κατ' άλλους το θαλάσσιο αυτό τέρας, που θα τιμωρούσε την Κασσιόπη, ήταν το φοβερό Κήτος, που συνδέεται με τον ομώνυμο αστερισμό.

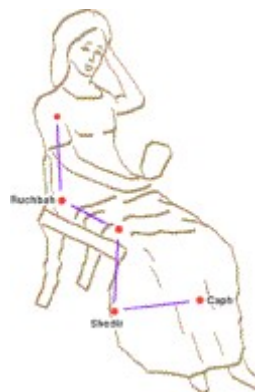


Η παραπάνω φωτογραφία του ουράνιου θόλου δείχνει πόσο κοντά ήταν όλοι αυτοί οι αστερισμοί που τους ένωνε η μυθολογία.

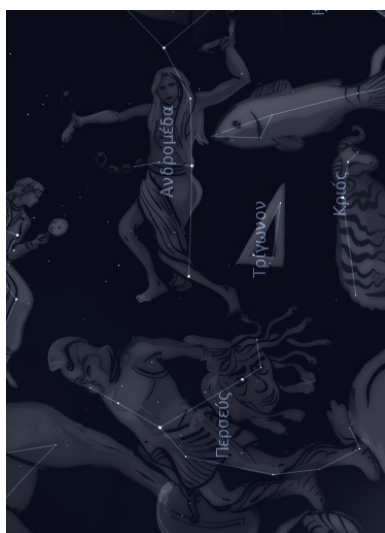
Κασσιόπη

Οι αρχαίοι Έλληνες φαντάζονταν τον αστερισμό αυτό σαν το θρόνο της βασίλισσας Κασσιόπης, συζύγου του βασιλιά της Αιθιοπίας Κηφέα και μητέρας της Ανδρομέδας. Πραγματικά, αν στα 5 πιο λαμπρά άστρα της Κασσιόπης προσμετρηθεί και το 4ου μεγέθους άστρο της Κασσιόπης, το σύμπλεγμα των 6 άστρων

μοιάζει σαν θρόνος πάνω στον οποίο υποτίθεται πως καθόταν η μυθική βασίλισσα.



Ανδρομέδα και Περσέας



Η Ανδρομέδα ήταν η κόρη του Κηφέα και της Κασσιόπης, την οποία θυσίασαν οι γονείς της στο Δράκοντα για να εξευμενίσουν τις Νύμφες Νηρηίδες, μετά την προσβολή που τους έκανε η Κασσιόπη, να καυχηθεί ότι ήταν ωραιότερη από αυτές. Οι γονείς της Ανδρομέδας, θέλοντας και μη, την αλυσόδεσαν σε βράχια κοντά στη θάλασσα, για να την κατασπαράξει ο Δράκοντας. Εκεί τη συνάντησε

ο Περσέας, που ιππεύοντας τον Πήγασο επέστρεφε από τη χώρα των Γοργόνων στη Σέριφο- ο δρόμος του για να σώσει την Ανδρομέδα είναι ο Γαλαξίας μας.

Ο Περσέας, αφού εξολόθρευσε τον Δράκοντα απολιθώνοντας τον, έσωσε την Ανδρομέδα, την οποία ερωτεύτηκε. Μετά ο Περσέας ζήτησε από τους γονείς της την άδεια να την παντρευτεί και να την πάρει μαζί του στη Σέριφο, πράγμα που εκείνοι δεν αρνήθηκαν. Ο μόνος που αντιτάχθηκε σε αυτό ήταν ο Φινέας, ο αδελφός του Κηφέα, που ήθελε την Ανδρομέδα για γυναίκα του. Ο Φινέας λοιπόν προσπάθησε με τους άνδρες του να εμποδίσει την αναχώρηση του Περσέα και της Ανδρομέδας. Ο ήρωας, για να τους αποφύγει, τους έδειξε το κεφάλι της Μέδουσας που τους πέτρωσε όλους. Τελικά, ιππεύοντας το φτερωτό Πήγασο, οι δύο ερωτευμένοι πέταξαν ως τη Σέριφο.

Εκεί ο ήρωας βρήκε την μητέρα του, τη Δανάη, και τον προστάτη τους, το Δίκτυ, να ικετεύουν τους θεούς στο ναό, για να αποφύγουν την οργή του Πολυδεύκη, επειδή η Δανάη τον απέρριψε. Έξαλλος ο Περσέας, αφού εξουδετέρωσε τον μηχανορράφο Πολυδεύκη πετρώνοντάς τον, έβαλε στο θρόνο της Σερίφου τον σύμβουλο και προστάτη τους, το Δίκτυ. Κατόπιν, με την μητέρα του και με τη γυναίκα του επέστρεψαν στο Άργος, αφού πρώτα παρέδωσε τα φτερωτά σανδάλια στον Ερμή και την περικεφαλαία στις Νύμφες, που την επέστρεψαν στον Άδη. Ακόμα, ελευθέρωσε τον φτερωτό Πήγασο, που από τότε εγκαταστάθηκε στον Όλυμπο. Το κεφάλι της Μέδουσας το χάρισε στην προστάτιδα του θεά Αθηνά, που το έβαλε στη μέση της ασπίδας της και έτσι πέτρωνε τους εχθρούς της. Όταν οι τρεις τους εγκαταστάθηκαν στο Άργος, ο παππούς του, ο Ακρίσιος, που θυμόταν τον παλιό χρησμό, κατέφυγε στη Λάρισα, όπου πήγε αμέσως και ο Περσέας, παρακαλώντας τον να γυρίσει πίσω, αφού δεν είχε σκοπό να του κάνει κακό. Παππούς και εγγονός συμφιλιώθηκαν. Τότε ο βασιλιάς της Λάρισας

Τευταμίδης διοργάνωσε αθλητικούς αγώνες, για να τιμήσει τους επίσημους φιλοξενούμενους του. Ο Περσέας έλαβε μέρος στον αγώνα της δισκοβολίας. Όμως ο δίσκος που πέταξε τραυμάτισε άθελα του τον παππού του στο πόδι. Ο Ακρίσιος πέθανε από το τραύμα αυτό και έτσι, εκπληρώθηκε ο χρησμός.

Ο Περσέας περίλυπος επέστρεψε στο Άργος και μη θέλοντας πια να βασιλέψει στο θρόνο του παππού του, που άθελα του σκότωσε, έπεισε το βασιλιά της Τίρυνθας Μεγαπένθη, ανιψιό του Ακρισίου, να ανταλλάξουν τα βασίλεια τους. Ο Μεγαπάνθης δέχτηκε, και έτσι ο Περσέας έγινε βασιλιάς της Τίρυνθας. Στην Τίρυνθα μεγάλωσαν τα οκτώ παιδιά του Περσέα και της Ανδρομέδας: Ο Ηλεκτρύων (πατέρας της Αλκμήνης), ο Αλκαίος (πατέρας του Αμφιτρύωνα), ο Σθένελος (πατέρας του Ευρυσθέα), ο Έλειος, ο Μήστορας, Ο Πέρσης και οι κόρες τους Αυτόχθη και Γοργοφόνη (μητέρα του Τυνδάρεω και του Αφαρέα).

Ο Πέρσης εγκαταστάθηκε στην Αιθιοπία, μια και ο παππούς του ο Κηφέας δεν είχε άλλους αρσενικούς απογόνους. Λέγεται ότι από αυτόν κατάγονται οι Πέρσες και ότι οι βασιλιάδες της Περσίας είναι απόγονοι του. Ο Περσέας θεωρείται ο ιδρυτής των θρυλικών Μυκηνών και της Μιδέας, αρχαιότατης πόλης κοντά στην Τίρυνθα. Από τη θεϊκή γενιά του κατάγονται οι Διόσκουροι, οι Αφαρείδες και ο θρυλικός Ηρακλής, ο μεγαλύτερος ήρωας της Μυθολογίας.

Η Ανδρομέδα λεγόταν και Κηφής (ως κόρη του Κηφέα) και Περσέα (ως γυναίκα του Περσέα). Στους ουράνιους χάρτες παριστάνεται αλυσοδεμένη, ως θυσία στον Δράκοντα. Γι' αυτό οι Άραβες αστρονόμοι, επηρεασμένοι από τις εικόνες αυτές, την ονόμασαν: "Ελ Μαρά ή Ελ Μουσαλσελά", που σημαίνει αλυσοδεμένη γυναίκα.

Δράκων



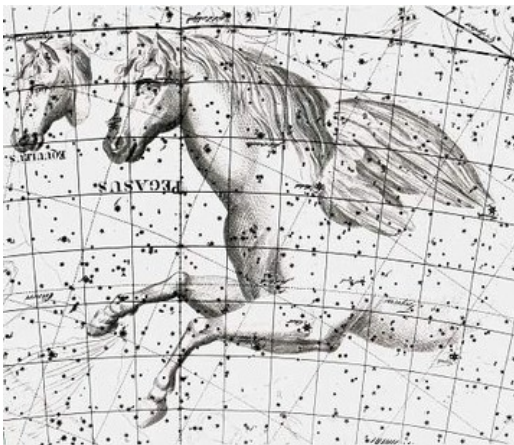
Ο Δράκοντας ήταν μια διαρκής απειλή για τους υπηκόους του Κηφέα και της Κασσιόπης. Μετά από θυσίες στον Ποσειδώνα και παρακλήσεις στις Νηρηίδες, αυτές δέχτηκαν, μετά το χρησμό και του Άμμωνα, να αποσυρθεί ο Δράκοντας, αν ο Κηφέας και η Κασσιόπη θυσιάζαν σ' αυτόν ό,τι πολυτιμότερο είχαν στον κόσμο: τη μονάκριβη θυγατέρα τους, την Ανδρομέδα. Έτσι, λοιπόν, προσφέρθηκε θυσία στο Δράκοντα, αλλά της έσωσε τη ζωή, ο Περσέας, που σκότωσε το τέρας. Υπάρχουν βέβαια και άλλες μυθολογικές εκδοχές που σχετίζονται με τον αστερισμό του Δράκοντα. Μια άλλη εκδοχή, ίσως η επικρατέστερη, τον θέλει να είναι ο Λάδωνας, το φοβερό θηρίο που φύλαγε τα χρυσά μήλα στον κήπο των Εσπερίδων σαν άγρυπνος φρουρός. Έτσι δικαιολόγησαν οι αρχαίοι Έλληνες το ότι είναι αειφανής αστερισμός. Τον Δράκοντα αυτόν τελικά τον σκότωσε ο Ηρακλής, για να πάρει τα χρυσά μήλα των Εσπερίδων (στον 11ο άθλο του). Τότε η θεά Ήρα, η αντίπαλος του Ηρακλή, τοποθέτησε τον σκοτωμένο Δράκοντα σαν αστερισμό στον ουρανό κοντά στο Βόρειο Πόλο του. Ένας ακόμη μύθος θέλει το Δράκοντα σύμμαχο των Γιγάντων στη μάχη τους με τους θεούς του Ολύμπου. Τον Δράκοντα αυτόν τον άρπαξε στη Γιγαντομαχία η θεά Αθηνά και τον

τοποθέτησε σαν αστερισμό στον ουρανό, για να μην μπορεί να βλάψει πια τους Ολύμπιους θεούς.

Κατ' άλλους παριστάνει τον Δράκοντα που σκότωσε ο Κάδμος, του οποίου τα δόντια έσπειρε και βγήκαν οπλισμένοι άντρες. Η τελευταία εκδοχή τον θέλει να παριστάνει τη Λερναία Ύδρα, αν και γι' αυτήν υπάρχει ο αστερισμός της Ύδρας. Το τέρας αυτό το σκότωσε ο Ηρακλής στο 2ο άθλο του και η ήρα το τοποθέτησε στον ουρανό σαν αστερισμό. Η τελευταία εκδοχή οφείλεται στο ότι ο Ηρακλής σαν αστερισμός φαίνεται να γονατίζει προς αυτή και το κεφάλι του τέρατος να τον πλησιάζει.

Πάντως, ο Δράκοντας είναι ο τιμωρός της Κασσιόπης, που έχει καταδικαστεί για την αλαζονεία της να περιστρέφεται γύρω από τον πόλο του ουρανού αιώνια, χωρίς να μπορεί να δύσει, να ξεκουραστεί και να λουστεί στα νερά του Ωκεανού. Ο Κηφέας, ο σύντροφός της, περίλυπος, την ακολουθεί και συμμερίζεται την αιώνια φοβερή της ατυχία. Έτσι οι αρχαίοι Έλληνες δικαιολόγησαν το γεγονός ότι οι δυο αυτοί αστερισμοί είναι αειφανείς. Οι αρχαίοι Αιγύπτιοι τον ονόμαζαν Κροκόδειλο, προς τιμή του ιερού ερπετού του Νείλου.

Πήγασος



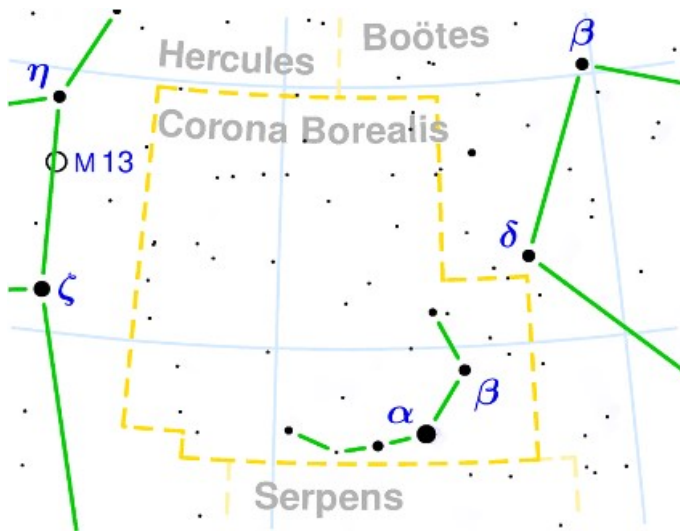
Ο Πήγασος ήταν το φτερωτό αθάνατο άλογο της Μυθολογίας, που ονομάστηκε έτσι μια και είχε γεννηθεί κοντά στις Πηγές του Ωκεανού, από την ένωση του Ποσειδώνα με τη Γοργόνα Μέδουσα. Ξεπήδησε από το σώμα της μάνας του Μέδουσας μαζί με τον

Χρυσάορα, όταν ο Περσέας της έκοψε το κεφάλι, και τρεφόταν με φλόγες. Τον Πήγασο, μόλις ξεπήδησε από το σώμα της Μέδουσας, τον ίππευσε ο Περσέας, για να φτάσει στην Αιθιοπία και να σώσει από τα δόντια του Δράκοντα την όμορφη Ανδρομέδα. Κατόπιν, ο Περσέας τον άφησε ελεύθερο και ο Πήγασος εγκαταστάθηκε στον Όλυμπο, όπου, κατά τον Ησίοδο, μετέφερε τον κεραυνό από το εργαστήριο του Ηφαίστου στο ανάκτορο του Δία. Αργότερα η θεά Αθηνά τον προσέφερε στις Μούσες, και από τότε ο Πήγασος κατοικούσε μαζί τους στο όρος Ελικώνα. Επειδή συνδέθηκε με τις Μούσες και τον Απόλλωνα, ο Πήγασος εθεωρείτο το σύμβολο της ποιητικής έμπνευσης. Κατά τη Μυθολογία, ο ίππος αυτός της βροντής, που παριστάνεται να βγαίνει μέσα από τα σύννεφα, όταν χτυπούσε με τις οπλές του τη γη, ανέβλυζε νερό. Έτσι πάνω στον Αγροκόρινθο ανέβλυσε η πηγή Πειρήνη και στον Ελικώνα οι πηγές Αγανίππη και Ιπποκρήνη. Ειδικά το νερό της Ιπποκρήνης, μια και η πηγή βρισκόταν στην περιοχή του ιερού των Μουσών, είχε την ιδιότητα να ανανεώνει την έμπνευση των ποιητών, όταν το έπιναν.

Η μυθολογική μας παράδοση αναφέρει ότι στη συνέχεια τον ημέρωσε ο ήρωας Βελλεροφόντης, τη στιγμή που ο Πήγασος έπινε νερό στην Πειρήνη, με τη βοήθεια του Ποσειδώνα και των χρυσών ηνίων που του χάρισε η Αθηνά. Καβάλα στον Πήγασο ο ήρωας σκότωσε τη Χίμαιρα, ένα άγριο θηρίο με κεφάλι λιονταριού, ουρά δράκοντα και σώμα κασίκας, που έβγαζε φλόγες από τα ρουθούνια του. Ο Βελλεροφόντης, γιος του Γλαύκου, του βασιλιά της Εφύρας (Κορίνθου), γεμάτος έπαρση μετά το φόνο της χίμαιρας, θέλησε καβάλα στο φτερωτό Πήγασο να πετάξει μέχρι την κατοικία των θεών στον Όλυμπο και να πάρει μια θέση ανάμεσα στους αθανάτους. Ο Δίας τότε θύμωσε πολύ και έστειλε τον οίστρο στον Πήγασο, που αφηνίασε από τα τσιμπήματα του εντόμου και έριξε το Βελλεροφόντη στη γη, ενώ ο ίδιος διέσχισε τους αιθέρες και ξαναγύρισε στον Όλυμπο. Ο μύθος του Πήγασου και του Βελλεροφόντη ενέπνευσε πολλούς καλλιτέχνες. Έτσι, στο μουσείο

Σπάντα της Ρώμης σώζεται ένα ωραίο ανάγλυφο που βρέθηκε στην Ιταλία, αντίγραφο αρχαίου κορινθιακού νομίσματος, που παριστάνει το Βελλεροφόντη να ποτίζει νερό τον Πήγασο.

αστερισμός του Βόρειου Στεφάνου



Ο Βόρειος Στέφανος συνδέεται με το μύθο του ήρωα των Αθηνών, Θησέα και της Αριάδνης, κόρης του βασιλιά της Κρήτης Μίνωα και της Πασιφάης. Όταν ο Θησέας με τα δώρα της Αριάδνης, το ξίφος και το μίτο, κατόρθωσε να σκοτώσει το φοβερό Μινώταυρο και να βγει σώος από το Λαβύρινθο, από ευγνωμοσύνη την πήρε μαζί του στην Αθήνα. Στο ταξίδι όμως της επιστροφής, ο πονηρός Θησέας, μια και είχε κάνει τη δουλειά του, την εγκατέλειψε στη Νάξο. Την περίλυπη Αριάδνη παρηγόρησε η θεά του έρωτα Αφροδίτη που της έταξε σύζυγο αθάνατο. Πραγματικά μετά από λίγο έφτασε στη Νάξο ο θεός Διόνυσος, επιστρέφοντας από κάποιο ταξίδι του στην Ασία. Αγάπησε την Αριάδνη και την παντρεύτηκε. Για γαμήλιο δώρο ο Διόνυσος της έδωσε ένα θαυμάσιο χρυσό στεφάνι, έργο του Ηφαίστου, το οποίο μετά το θάνατό της τοποθετήθηκε στον ουρανό και τα πολύτιμα πετράδια του έγιναν άστρα. Έτσι δημιουργήθηκε ο αστερισμός του Στεφάνου. Το μεγάλο μαργαριτάρι του χρυσού στεφανιού έγινε ο Μαργαρίτης, το λαμπρότερο άστρο του αστερισμού. Μετέπειτα ο αστερισμός αυτός του βόρειου ουρανού

ονομάστηκε Βόρειος Στέφανος για να διακρίνεται από τον παρόμοιο αστερισμό του νότιου ουρανού, το Νότιο Στέφανο. Άλλη παράδοση αναφέρει ότι ο αστερισμός αυτός παριστάνει τα μαλλιά της Αριάδνης ή και την ίδια τη βασιλοπούλα, την οποία ο σύζυγός της Διόνυσος μεταμόρφωσε σε αστερισμό, προσφέροντάς της αιώνια αθανασία. Σε διαφορετική παράδοση, το χρυσό αυτό στεφάνι που έγινε αστερισμός, ήταν δώρο της θεάς της θάλασσας Αμφιπρίτης στο θεό Θησέα, που με τη σειρά του το προσέφερε στη Αριάδνη από ευγνωμοσύνη

αστερισμός της Ύδρας και του Καρκίνου



Η Ύδρα ζούσε στα έλη της Λέρνης, μιας πόλης ΝΑ του Άργους, πάνω στην αργολική ακτή. Από το γεγονός αυτό, το μυθολογικό τέρας πήρε το όνομα Λερναία Ύδρα. Ήταν ένα φοβερό τέρας με εννέα κεφάλια, από τα οποία το 5ο- το μεσαίο- ήταν αθάνατο. Ο Ηρακλής διατάχθηκε από τον Ευρυσθέα να την εξοντώσει κάνοντας τον 2ο άθλο του. Για το σκοπό αυτό πήρε μαζί του τον αγαπημένο του ανιψιό Ιόλαο. Εκεί, στα έλη της Λέρνης, ο ήρωας εξακόντισε πρώτα τα βέλη του εναντίον του θηρίου, για να το αναγκάσει να βγει από τη φωλιά του. Κατόπιν, αντιμέτωποι τέρας και ήρωας άρχισαν μια φοβερή πάλη σώμα με σώμα. Ο Ηρακλής τη χτυπούσε με το ρόπαλό του και της έκοβε τα κεφάλια με το σπαθί του. Η έκπληξη του ήρωα όμως ήταν πολύ μεγάλη, καθώς από κάθε κομμένο κεφάλι

ξεφύτρωναν δύο καινούρια. Βλέποντας πια ο Ηρακλής ότι η μάχη θα ήταν άνιση, ζήτησε τη βοήθεια του Ιόλαου. Έτσι κάθε φορά που ο Ηρακλής έκοβε ένα κεφάλι της Ύδρας, ο Ιόλαος έκαιγε με αναμμένο δαυλό το ματωμένο μέρος του τραχήλου της, ώστε να εμποδίζει το εκ νέου φύτρωμα κεφαλιού.

Η εξολόθρευση της Ύδρας αποτελεί το 2ο σπουδαίο άθλο του Ηρακλή. Κατά την ερμηνεία του μύθου, η Λερναία Ύδρα εκπροσωπούσε τα έλη γύρω από την πόλη Λέρνη, που αποτελούσαν πηγές μολυσματικής ασθένειας για τους κατοίκους. Ο Ηρακλής τους απάλλαξε από αυτό το κακό με τα αποξηραντικά έργα που εκτέλεσε. Ο Ευρυσθέας δε θεώρησε αυτόν τον άθλο του Ηρακλή ολοκληρωμένο, γιατί τον ήρωα τον βοήθησε ο Ιόλαος. Ο Ηρακλής δικαιολόγησε τη βοήθεια του Ιόλαου σ' αυτόν τον άθλο του με το επιχείρημα ότι και η Ύδρα είχε βοηθό της εναντίον του ένα τεράστιο Καρκίνο, που της τον έστειλε σύμμαχό της η θεά Ήρα. Κατά τη μυθολογία, ο Καρκίνος είχε σταλεί από τη θεά Ήρα στην προστατευόμενη της Λερναία Ύδρα, ως βοηθός της εναντίον του Ηρακλή. Έτσι ο υπερμεγέθης Καρκίνος παρενοχλούσε τον Ηρακλή κατά τη φοβερή του μάχη εναντίον της Ύδρας δαγκώνοντας του το πόδι, ενώ ταυτόχρονα η Ύδρα έσφιγγε και παρέλυε την κνήμη του με το κάτω μέρος του σώματός της. Με τη βοήθεια όμως του Ιόλαου και της φωτιάς, ο Ηρακλής εξόντωσε την Ύδρα και τελικά συνέθλιψε με το πέλμα του το σύμμαχό της Καρκίνο. Η θεά Ήρα για να ανταμείψει τον Καρκίνο που σκοτώθηκε εξαιτίας της, τον τοποθέτησε στον ουρανό, δίπλα στο κεφάλι της συμμάχου του Ύδρας, που είχε γίνει από την Ήρα και αυτή αστερισμός. Η Ύδρα, αυτό το μυθολογικό τέρας, ήταν η κόρη του Τυφώνα και της Έχιδνας, όπως τα δύο φοβερά σκυλιά Κέρβερος και Όρθρος. Ήταν προστατευόμενη της Ήρας, που σκόπευε να τη μεταχειριστεί για να εξοντώσει τον εχθρό της, τον ήρωα Ηρακλή.

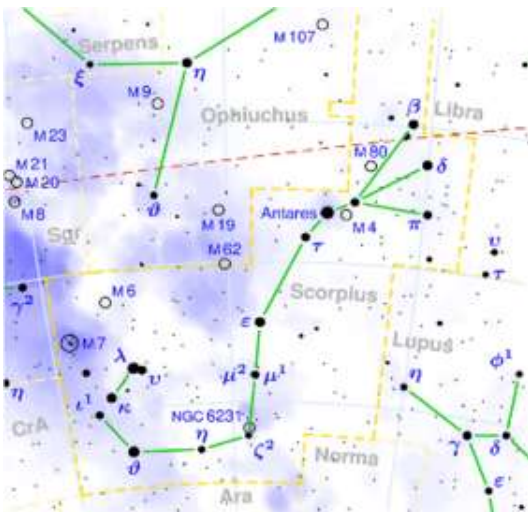
αστερισμός των Πλειάδων



Οι Πλειάδες, όπως και οι αδερφές τους Υάδες, ήταν κόρες της Πλειόνης και του Άτλαντα, γι' αυτό και ονομάζονται και αυτές Ατλαντίδες. Οι 7 Πλειάδες, μητέρες θεών και ηρώων ήταν οι: Αλκυόνη, Ηλέκτρα, Μαία, Μερόπη, Ταϋγέτη, Κελαινώ και Αστερόπη. Κατά τη μυθολογία, οι Πλειάδες έγιναν άστρα όταν αυτοκτόνησαν λόγω της μεγάλης τους λύπης για την τιμωρία του πατέρα τους Άτλαντα, αρχηγού των Τιτάνων, από το θεό Δία. Στην τρομερή διαμάχη των Τιτάνων με τους Ολύμπιους Θεούς, οι Θεοί νίκησαν, και ο Δίας έκλεισε όλους τους Τιτάνες στα Τάρταρα, όπου τους φρουρούσαν οι τρομεροί Εκατόγχειρες: ο Βρυάρεως, ο Κόττος και ο Γύης. Τον Άτλαντα, τον αρχηγό τους, τον περίμενε μια φοβερή τιμωρία. Ο Δίας τον καταδίκασε να κουβαλάει αιώνια το βάρος του ουρανού στις πλάτες του, για να μη βρει ποτέ ξεκούραση. Σε άλλη εκδοχή, οι Πλειάδες αυτοκτόνησαν, επειδή ήταν απαρηγόρητες για το θάνατο των αδερφών τους- των Υάδων- που είχαν γίνει άστρα από το Δία. Έτσι μετά από το θάνατό τους οι Πλειάδες τοποθετήθηκαν κι αυτές στον ουρανό από τους Θεούς, με τους οποίους οι περισσότερες είχαν σχέσεις. Κατά τους Βοιωτικούς μύθους, οι Πλειάδες έγιναν άστρα για να γλιτώσουν από τη συνεχή καταδίωξή τους από το γίγαντα Ωρίωνα, ο οποίος τις είχε ερωτευθεί -και ιδιαίτερα τη Μερόπη- όταν τις είδε, μαζί με τη μητέρα τους Πλειόνη, να διέρχονται από τη Βοιωτία. Από τότε έβαλε σκοπό της

ζωής του να τις απαγάγει. Η καταδίωξη αυτή κράτησε συνολικά πέντε χρόνια. Τελικά, οι Πλειάδες αποκαμωμένες ζήτησαν τη βοήθεια του Δία, με τον οποίο αρκετές είχαν συνάψει σχέσεις. Ο Δίας, λοιπόν, για να τις ξεκουράσει, τις μετέφερε στον ουρανό και τις μεταμόρφωσε σε άστρα, κοντά στις αδερφές τους Υάδες, νότια του ζωδιακού αστερισμού του Ταύρου. Αλλά και εκεί τις καταδίωκε ο μυθικός κυνηγός Ωρίων, που μεταμορφώθηκε κι αυτός σε ένα γειτονικό αστερισμό. Έτσι, τρέχοντας οι Πλειάδες για να γλιτώσουν από το διώκτη τους Ωρίωνα, πέφτουν στην αγκαλιά του Ωκεανού, που συμβολίζει ολόκληρη την ουράνια σφαίρα.

αστερισμοί του Ωρίωνα και του Σκορπιού



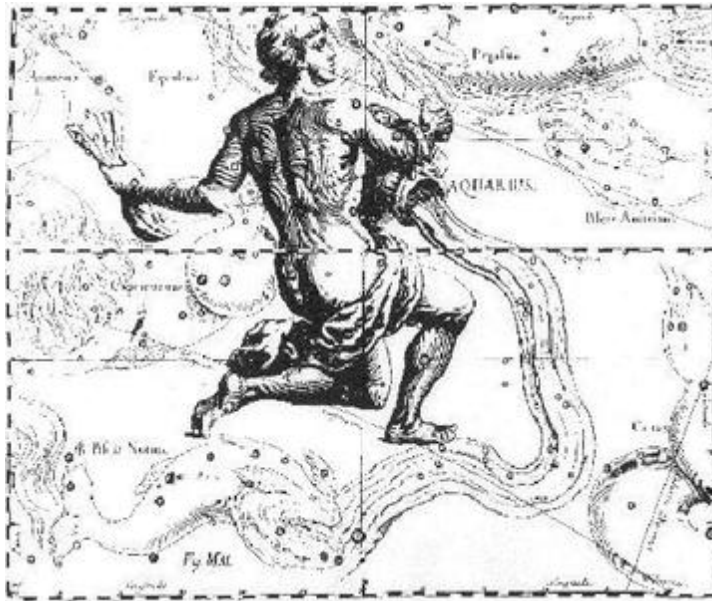
Ο Ωρίωνας ήταν μυθικός κυνηγός, γιος του θεού Ποσειδώνα και της Ευρυάλης, κόρης του Μίνωα. Από τον πατέρα του πήρε την ικανότητα να περπατά πάνω στις θάλασσες. Συνήθως παριστάνεται να έχει υψωμένο το ρόπαλο του εναντίον του Ταύρου, και προσπαθεί να φτάσει τις κόρες του Άτλαντα και της Πλειόνης, τις μυθικές Πλειάδες, και ιδιαίτερα τη Μερόπη, με την οποία ήταν ερωτευμένος. Επειδή ήταν περίφημος κυνηγός, συνόδευε τη θεά Άρτεμη στα κυνήγια της. Όπως ήταν επόμενο, οι δυο όμορφοι νέοι ερωτεύθηκαν ο ένας τον άλλο. Ο θεός Απόλλωνας όμως, για να ματαιώσει την ένωση του θνητού Ωρίωνα με τη θεά και δίδυμη αδερφή του Άρτεμη, έστειλε έναν τεράστιο Σκορπιό που με το κεντρί

του θανάτωσε τον άτυχο νέο. Αυτό το άδοξο τέλος είχε ο περίφημος μυθικός κυνηγός, αφού προηγουμένως πρόλαβε να σκοτώσει το θανατηφόρο Σκορπιό. Κατά μια άλλη εκδοχή, το Σκορπιό τον έστειλε η Γη, για να ταπεινώσει τον Ωρίωνα, επειδή καυχήθηκε ότι κανένα γήινο ζώο δε μπορούσε να ξεφύγει από τα βέλη του. Ο Ωρίωνας και ο Σκορπιός μετά το θάνατό τους έγιναν αστερισμοί από το Δία, που τους έβαλε όμως σε αντιδιαμετρικά σημεία στον ουρανό, ώστε να μη μπορεί πια ο ένας να βλάψει τον άλλο.

Κατά τον Όμηρο, ο Ωρίωνας σκοτώθηκε από τα βέλη της θεάς Αρτέμιδας, είτε επειδή προσπάθησε να τη βιάσει είτε επειδή τον απήγαγε η Ήρα για την ομορφιά του, μια και η Αρτέμιδα δεν ήθελε ο αγαπημένος της να ενωθεί ερωτικά μ' αυτή. Το δε θεό Ασκληπιό, που θέλησε να θεραπεύσει από τις πληγές του το μυθικό κυνηγό, ενώ είχε προσβάλει μια θεά, ο Δίας τον κατακεραύνωσε μεταμορφώνοντας τον, κατά μια εκδοχή, στον αστερισμό του Ομφιούχου. Σύμφωνα με κάποιον άλλο μύθο, ο Ωρίωνας επισκέφθηκε τη Χίο για να την απαλλάξει από τα άγρια θηρία. Εκεί αγάπησε τη Μερόπη, την κόρη του βασιλιά της Χίου Οινοπίωνα, και θέλησε να την παντρευτεί. Ο Οινοπίωνας όμως δεν ήθελε για γαμπρό του τον Ωρίωνα, παρά τις πολύτιμες υπηρεσίες του. Τότε ο Ωρίωνας αποφάσισε να απαγάγει τη Μερόπη. Ο Οινοπίωνας οργίστηκε και προσποιούμενος ότι θα κάνει μεγάλο γλέντι προς τιμήν του ήρωα, τον μέθυσε και μετά τον τύφλωσε και τον πέταξε αβοήθητο στη θάλασσα. Ο Ωρίωνας όμως άκουσε σφυροκοπήματα από σιδεράδικο και οδηγούμενος από αυτά κατόρθωσε να φτάσει στο εργαστήριο του θεού Ηφαίστου ζητώντας βοήθεια. Ο Ήφαιστος του έδωσε τότε έναν Κύκλωπα, από τους βοηθούς του στο εργαστήριο, που τον οδήγησε στο Φοίβο- Απόλλωνα, ο οποίος του ξαναέδωσε την όραση. Γι' αυτό απεικονίζεται στον ουρανό να υψώνει το ρόπαλό του προς τον Ταύρο, όπου βρίσκεται η Μερόπη μεταξύ των Πλειάδων. Η ποικιλία των μύθων για τον αστερισμό του Ωρίωνα οφείλεται στο γεγονός ότι από αρχαιοτάτων χρόνων

προσέλκυσε την προσοχή των ανθρώπων, γιατί είναι ένας από τους ωραιότερους και πλουσιότερους σε λαμπρά άστρα αστερισμούς, που δεσπάζει στο βόρειο ουρανό μας.

Υδροχόος

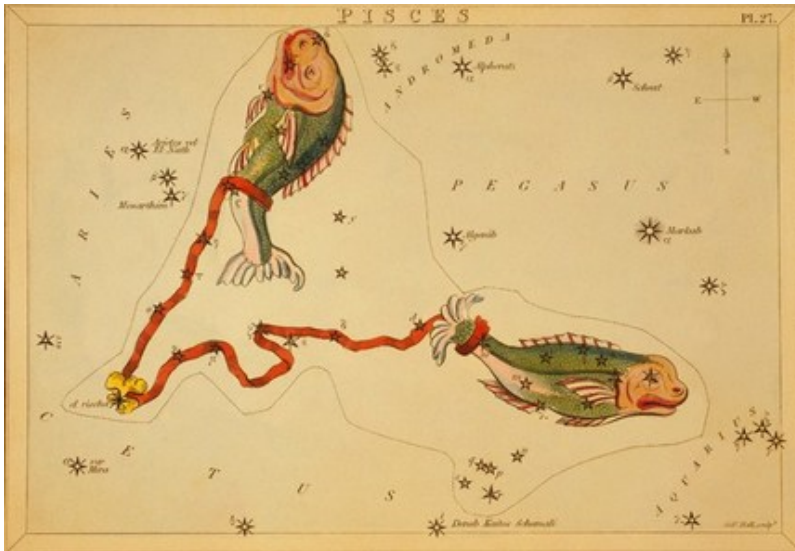


Ο Υδροχόος παριστάνει τον Γανυμήδη, τον ωραιότερο νέο της αρχαιότητας, που τον άρπαξε ο Δίας, για να τον κάνει οινοχόο του στον Όλυμπο και να παίρνουν από τα χέρια του αυτός και οι άλλοι θεοί το κρασί και το νέκταρ.

Τρία άστρα του αστερισμού παριστάνουν την Υδρία που κρατάει στα χέρια του ο Γανυμήδης. Από το στόμιο της χύνεται νερό προς τον γειτονικό αστερισμό του Νότιου Ιχθύος. Ο Γανυμήδης ήταν γιος του Τρώα και της Καλλιρρόης και ο ωραιότερος άντρας που γέννησε η Φύση. Ο Δίας ζήλεψε την ομορφιά του παλικάριού και με τη μορφή του αετού του άρπαξε τον θνητό Γανυμήδη, για να του χαρίσει την αιώνια ομορφιά και αθανασία. Στον απαρηγόρητο πατέρα του, τον Τρώα, ο Δίας χάρισε τα περίφημα άλογα του, αυτά που στη συνέχεια έγιναν η αιτία να θανατωθεί από τον Ηρακλή ο βασιλιάς της Τροίας, ο Λαομέδοντας. Ο Δίας εγκατέστησε το Γανυμήδη στον Όλυμπο ως

οινοχόο των θεών, γεγονός που προκάλεσε την ζήλεια της Ήρας, αλλά και της κόρης της Ήβης, η οποία ήταν μέχρι τότε οινοχόος των θεών. Οι συνεχείς πιέσεις αυτών των δυο γυναικών ανάγκασαν τον Δία να μεταμορφώσει τον νεαρό ευνοούμενό του στον αστερισμό του Υδροχόου, χαρίζοντας του αιώνια αθανασία.

Ιχθείς

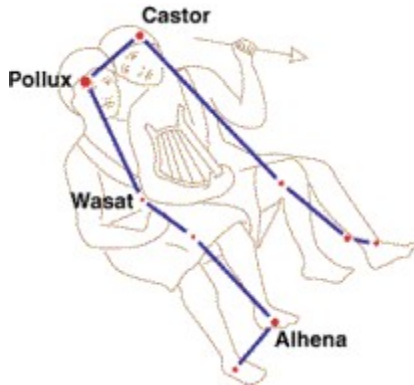


Σύμφωνα με τη μυθολογία μας, οι δυο Ιχθύες παριστάνουν την Αφροδίτη και τον Έρωτα, που εγκατέλειψαν τον Όλυμπο μαζί με τους άλλους θεούς και κατέφυγαν στην Αίγυπτο, κατά τη διάρκεια της Γιγαντομαχίας. Εκεί μεταμορφώθηκαν σε ζώα, για να γλιτώσουν από την καταδίωξη του Γίγαντα Τυφωέα ή Τυφώνα, γιού του Τάρτατου και της Γης. Η Αφροδίτη και ο γιος της, ο Έρωτας, μετά από πολλές περιπλανήσεις έφτασαν στον ποταμό Ευφράτη. Κι εκεί όμως τους βρήκε ο Τυφώνας. Τρομαγμένοι οι δυο θεοί μέσα στο ποτάμι, μεταμορφωμένοι σε ψάρια, που κατά τη μυθολογία παριστάνουν τον αστερισμό των Ιχθύων.

Σε άλλη παρόμοια εκδοχή, οι Ιχθύες είναι τα δυο ψάρια που οδήγησαν τη θεϊκή δυάδα σε ασφαλές καταφύγιο, όταν έπεσαν στον Ευφράτη, για να σωθούν από το Γίγαντα Τυφώνα που τους κυνηγούσε. Οι θεοί, από την ευγνωμοσύνη τους, τοποθέτησαν τα δυο αυτά ψάρια στον ουρανό και σχηματίστηκε έτσι το ζώδιο των Ιχθύων.

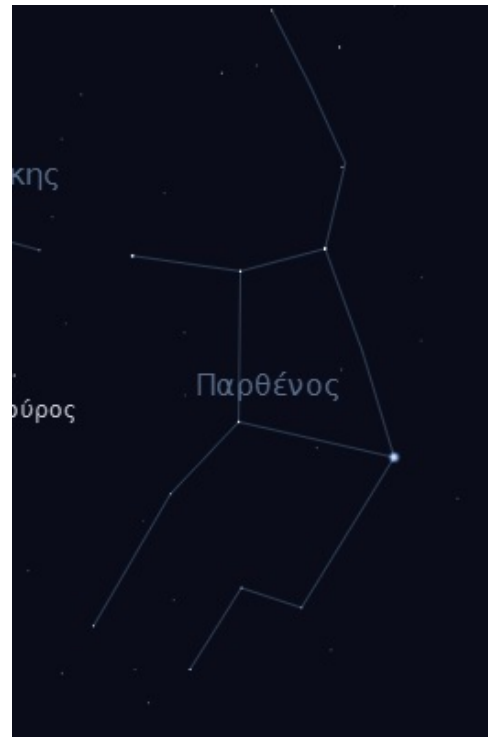
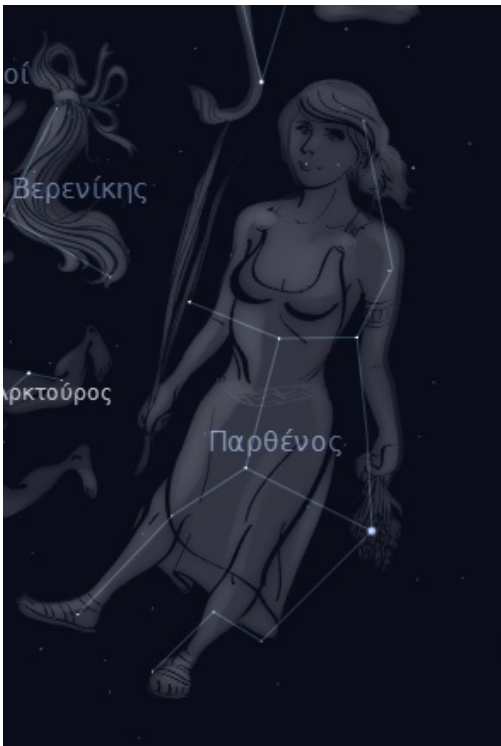
Κατά μια άλλη εκδοχή, οι δυο Ιχθύες είναι τα δυο δελφίνια που συνόδευαν πάντα τον θεό της θάλασσας Ποσειδώνα στις διάφορες μετακινήσεις του.

Αστερισμός των Διδύμων



Τα δύο πιο φωτεινά του αστερία, Ο Κάστορ και ο Πολυδεύκης, αντιπροσωπεύουν τους μυθολογικούς διδύμους αδελφούς της Ωραίας Ελένης. Σύμφωνα με τη μυθολογία, ο Κάστορας και ο Πολυδεύκης ήταν γιοι της ωραίας Λήδας, την οποία αποπλάνησε ο Δίας μεταμορφωμένος σε κύκνο. Από την ένωσή τους η Λήδα γέννησε δύο αυγά, απ' όπου βρήκαν τέσσερα παιδιά. Τα δύο ήταν Διόσκουροι, ο Κάστορας και ο Πολυδεύκης. Τα δίδυμα βρέφη έμοιαζαν απόλυτα μεταξύ τους, μεγάλωσαν μαζί και έγινα αχώριστα. Είχαν όμως διαφορετικά χαρίσματα: ο Κάστορας ήταν απaráμιλλος ιππέας, ενώ ο Πολυδεύκης εξάίρετος πυγμάχος. Ανάμεσα σε άλλες περιπέτειες, ταξίδεψαν μαζί με τους Αργοναύτες και γαλήνεψαν τις θάλασσες που απειλούσαν να βουλιάξουν το πλοίο τους. Για τον λόγο αυτό, ο θεός της θάλασσας Ποσειδών τους έκανε προστάτες των ναυτικών.

Αστερισμός της Παρθένου



Η Παρθένος απεικονίζεται στον ουρανό ως μια φτερωτή γυναικεία μορφή που κρατά ένα στάχυ. Στον αρχαίο κόσμο τη συσχέτιζαν με τη μεγάλη θεά της συγκομιδής, επειδή ο Ήλιος περνούσε από τον αστερισμό αυτό τη εποχή περίπου του θερισμού. Για τους αρχαίους Βαβυλώνιους ήταν η Ιστάρ (Αστάρτη). Στην αρχαία Ελλάδα, η Παρθένος ταυτιζόταν με τη Δήμητρα, θεά της γεωργίας και της γονιμότητας. Με το Δία, γέννησε μια κόρη, την Περσεφόνη. Ο Άδης, ο θεός του Κάτω Κόσμου και αδελφός του Δία, άρπαξε την Περσεφόνη, την οδήγησε στον Κάτω Κόσμο και την έκανε σύζυγό του. Η Δήμητρα έψαξε για την κόρη της σ' ολόκληρη τη Γη, αμελώντας τις αμελώντας τις καλλιέργειες που έπρεπε να φροντίσει. Τελικά ο Δίας έπεισε τον Άδη να επιστρέψει την Περσεφόνη στη Γη των ζωντανών. Η Περσεφόνη όμως πρέπει να επιστρέφει στον Κάτω Κόσμο για ένα μέρος του χρόνου. Κάθε φορά που κατεβαίνει στον Κάτω Κόσμο, στη Γη έρχεται ο χειμώνας. Όταν όμως επιστρέφει την άνοιξη, η γη ζωντανεύει και δίνει πάλι καρπούς.

Αστερισμός του Ζυγού



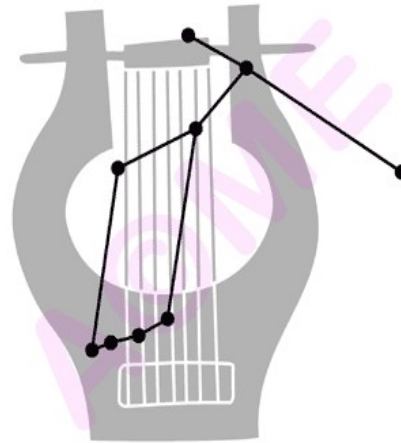
Ο Ζυγός είναι ένας από τους αμυδρούς αστερισμούς. Επειδή όμως βρίσκεται δίπλα στον εκθαμβωτικό Σκορπιό, είναι πολύ εύκολο να τον εντοπίσουμε. Ο συσχετισμός του Ζυγού με τη ζυγαριά και κατ'επέκταση με την αρμονία και τη δικαιοσύνη χρονολογείται από τη βαβυλωνιακή εποχή. Την εποχή εκείνη, η φθινοπωρινή ισημερία, όταν βρίσκονται σε ισορροπία, συνέβαινε στο Ζυγό. Οι Έλληνες ωστόσο δεν θεωρούσαν ότι ο Ζυγός ήταν ένας αυτόνομος αστερισμός, αλλά πίστευαν ότι τα άστρα του ήταν τα νύχια του Σκορπιού. Οι Ρωμαίοι ήταν εκείνοι που ταύτισαν και πάλι το Ζυγό με τη ζυγαριά. Ο Ζυγός γειτνιάζει με την Παρθένο, η οποία συχνά απεικονίζεται να κρατά μια ζυγαριά, και ταυτίζεται με την Ασтраία, τη θεά Δίκη.

Αστερισμοί της Λύρας και του κύκνου

Σε κύκνο μεταμορφώθηκε μάλλον ο Δίας για να ζευγαρώσει με τη Λήδα και να γεννηθούν οι δίδυμοι Διόσκουροι, Κάστορας και Πολυδεύκης καθώς και η Ωραία Ελένη που ήταν η αφορμή του Τρωικού πολέμου.

Σύμφωνα με μια άλλη εκδοχή ο κύκνος ήταν το πουλί της Αφροδίτης, γνωστός και ως Μύρτιλος, από τη μυρτιά, το ιερό φυτό

της θεάς. Κατά άλλους ο κύκνος ήταν ο Ορφέας, που τοποθετήθηκε μετά το θάνατό του στον ουρανό δίπλα στην αγαπημένη του Λύρα.



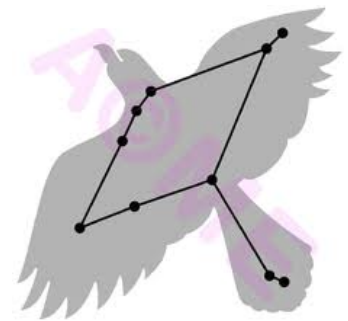
Σύμφωνα με τη μυθολογία ο αστερισμός της Λύρας σχηματίστηκε από το Δία για να μείνει αθάνατη η μνήμη αυτού του μουσικού οργάνου που κατασκεύασε ο Ερμής από όστρακο χελώνας και δώρισε στον αδερφό του Απόλλωνα, ο οποίος τη χάρισε στο γιο του Ορφέα. Τη Λύρα αυτή χρησιμοποίησε ο Ορφέας κατά την Αργοναυτική εκστρατεία προκειμένου να κοιμίσει το Δράκο και να βοηθήσει τον Ιάσονα να πάρει το χρυσόμαλλο δέρας. Επίσης, ο Ορφέας, παίζοντας μουσική με τη Λύρα του, κατάφερε να δαμάσει τον Κέρβερο, που φύλαγε την πύλη του Κάτω Κόσμου αλλά και να εξευμενίσει τον Πλούτωνα, για να πάρει τη γυναίκα του Ευρυδίκη. Τελικά, δεν κατάφερε να τη σώσει γιατί δεν άντεξε και γύρισε το βλέμμα του να κοιτάξει την Ευρυδίκη, πριν βγει από την πύλη του Άδη. Έτσι την έχασε για πάντα!

Σύμφωνα με τη μυθολογία ο αστερισμός της Λύρας σχηματίστηκε από το Δία για να μείνει αθάνατη η μνήμη αυτού του

μουσικού οργάνου που κατασκεύασε ο Ερμής από όστρακο χελώνας και δώρισε στον αδερφό του Απόλλωνα, ο οποίος τη χάρισε στο γιο του Ορφέα. Τη Λύρα αυτή χρησιμοποίησε ο Ορφέας κατά την Αργοναυτική εκστρατεία προκειμένου να κοιμίσει το Δράκο και να βοηθήσει τον Ιάσονα να πάρει το χρυσόμαλλο δέρας. Επίσης, ο Ορφέας, παίζοντας μουσική με τη Λύρα του, κατάφερε να δαμάσει τον Κέρβερο, που φύλαγε την πύλη του Κάτω Κόσμου αλλά και να εξευμενίσει τον Πλούτωνα, για να πάρει τη γυναίκα του Ευρυδίκη. Τελικά, δεν κατάφερε να τη σώσει γιατί δεν άντεξε και γύρισε το βλέμμα του να κοιτάξει την Ευρυδίκη, πριν βγει από την πύλη του Άδη. Έτσι την έχασε για πάντα!

Αστερισμός του Αετού

Το όνομα Αετός του αστερισμού, οφείλεται στον αετό του Δία. Σε αυτό το σημείο του ουρανού οι αρχαίοι Έλληνες φαντάζονταν ότι έβλεπαν έναν αετό να πετά και να μεταφέρει με τα νύχια του, τον Γανυμήδη στον Δία, προκειμένου να τον υπηρετήσει ως οινοχόος.



Ένας ιστορικός της αρχαιότητας, ο Αθηναίος, από την άλλη γράφει ότι ο Δίας μεγάλωσε με θεϊκή διατροφή- νέκταρ και αμβροσία. Αμβροσία του έφερναν περιστέρια από τις όχθες του Ωκεανού και νέκταρ ένας αετός. Και τα δύο πουλιά αργότερα τα αντάμειψε ο Δίας:

- ο αετός γίνεται σύμβολο του Δία,

•τα περιστέρια είναι μέχρι και σήμερα από τα πιο αγαπητά πουλιά των ανθρώπων, σύμβολο ειρήνης.

Αστερισμός του Βούτη



Σύμφωνα με ένα μύθο, η θεά της γεωργίας, η Δήμητρα, είχε δυο γιους, το Βούτη και τον Πλούτο. Ο Βούτης κληρονόμησε από τον πατέρα του όλους τους αγρούς και τα πρόβατά του, ενώ ο Πλούτος πήρε τα υπόλοιπα. Ο Πλούτος όμως ήθελε περισσότερη περιουσία κι έτσι ανάγκασε το Βούτη και του τα έδωσε όλα

εκτός από δυο ταύρους. Ο Βούτης για να οργώνει πιο γρήγορα τα χωράφια του, επινόησε το άροτρο. Έτσι, έζευε τους ταύρους και κατάφερε να οργώνει πιο γρήγορα απ' όλους τους ανθρώπους του τότε κόσμου. Η Δήμητρα ήθελε να τον βοηθήσει να πάρει την περιουσία που του πήρε με τη βία ο αδελφός του. Ο Βούτης όμως αρνήθηκε, γιατί ήθελε να συνεχίσει να ζει ήρεμα και ήσυχα. Έτσι, όταν πέθανε και πήγαινε προς τον Άδη, ο Δίας έστειλε τον Ερμή για να τον ανεβάσει στον ουρανό έτσι ώστε να τον θυμούνται όλοι για την καλή του ψυχή και την εξυπνάδα.

3. ΤΙ ΑΠΟΚΟΜΙΣΑΜΕ ΑΠΟ ΑΥΤΗΝ ΤΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑ

Αναζητώντας πληροφορίες για την εργασία μας από τα βάθη της ιστορίας μέχρι σήμερα και πλημμυρισμένοι από ανάμεικτα συναισθήματα, αποδράσαμε από την πραγματικότητα, στην ουράνια σφαίρα της φαντασίας και του ονείρου. Μαζεύοντας στοιχεία συνειδητοποιήσαμε ότι οι πρόγονοί μας αντιμετώπιζαν το Άγνωστο, μέσα από την διδασκαλία της μυθολογίας στην οποία στηρίζονταν ολόκληρη η συνείδηση των Αρχαίων Ελλήνων. Έτσι κάναμε μια μικρή περιπλάνηση στην υπέροχη αστρονομική - μυθολογική μας κληρονομιά, που είναι άριστα συνδεδεμένη με το χθες και το σήμερα. Παραθέτουμε σε αυτήν την εργασία τις βασικές αρχές, γιατί η έρευνα στο θέμα, μας απέδειξε ότι το Κεφάλαιο “Αστερισμοί-Μυθολογία των Αστερισμών”, είναι πολύ μεγάλο και δεν μπορεί να αποτυπωθεί σε μερικές γραμμές. Έγκειται λοιπόν σε εμάς, που κατά τον Πλάτωνα είμαστε φυτά του ουρανού και όχι της Γης, γιατί στον ουρανό βρίσκονται οι ρίζες μας, να αναδείξουμε διεθνώς το μεγαλείο του έναστρου ουρανού μας, διεκδικώντας και προάγοντας το Δώρο των Προγόνων μας στην Ανθρωπότητα .!!

Θέλουμε να πιστεύουμε πως δεν σας κουράσαμε, αλλά σας ταξιδέψαμε ανάμεσα στα αστέρια γεμίζοντας με φως την ψυχή και την σκέψη σας. Γιατί όπως εκφράζει ο εξάίρετος ποιητής μας Κωνσταντίνος Καβάφης στο ποιήμά του Ιθάκη “Το ταξίδι είναι αυτό που πρέπει να είμαστε ευγνώμονες και όχι ο προορισμός”.

Φωτογραφίες της ομάδας με τους επόπτες καθηγητές





4. ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ουρανογραφία Η Ιστορία Των Αστερισμών, Χαρίτων Τομπουλίδης, Εκδοτικός Οίκος: Νέα Σύνορα – Λιβάνης
ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΙΣΜΩΝ, Robin Kerrod, Εκδόσεις Κοχλίας

<https://papadopouloualexandra.wordpress.com/%CE%B1%CF%83%CF%84%CE%B5%CF%81%CE%B9%CF%83%CE%BC%CE%BF%CE%B9/>

http://www.astro.noa.gr/journal/Public/journal_milonas.htm

http://www.astro.noa.gr/journal/Basic/journal_solarsystem.htm

<http://zunal.com/tasks.php?w=129859>

<http://www.kindykids.gr/images/stories/diastima/hliako-systhma.pdf>

<https://sites.google.com/site/sxoleiastastra/home/to-eliako-systema>

https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%97%CE%BB%CE%B9%CE%B1%CE%BA%CF%8C_%CF%83%CF%8D%CF%83%CF%84%CE%B7%CE%BC%CE%B1

https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%97%CE%BB%CE%B9%CE%B1%CE%BA%CF%8C_%CF%83%CF%8D%CF%83%CF%84%CE%B7%CE%BC%CE%B1#.CE.89.CE.BB.CE.B9.CE.BF.CF.82

<http://antikleidi.com/2013/03/26/best-pictures-every-planet/>

<https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%91%CF%83%CF%84%CE%AD%CF%81%CE%B1%CF%82>